# 275

## NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 24. srpna 2016

**o oblastech vzdělávání ve vysokém školství**

Vláda nařizuje podle § 44a odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 137/2016 Sb.:

§ 1

**Předmět úpravy**

Toto nařízení stanoví vymezení jednotlivých oblastí vzdělávání uvedených v příloze č. 3 k zákonu o vysokých školách, obsahující

a) základní tematické okruhy, které jsou pro danou oblast vzdělávání charakteristické a určující,

b) výčet typických studijních programů spadajících pod danou oblast vzdělávání,

c) rámcový profil absolventů v dané oblasti vzdělávání s uvedením hlavních cílů vzdělávání, zahrnujících odborné znalosti, dovednosti a další kompetence a charakteristických profesí, zejména pak profesí regulovaných, které jsou relevantní.

§ 2

**Oblasti vzdělávání**

Vymezení jednotlivých oblastí vzdělávání je uvedeno v příloze k tomuto nařízení.

§ 3

**Účinnost**

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. září 2016.

Předseda vlády:

Mgr. **Sobotka** v. r.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy:

Mgr. **Valachová**, Ph.D., v. r.

**Příloha k nařízení vlády č. 275/2016 Sb.**

# Vymezení oblastí vzdělávání

## ČÁST PRVNÍ
## ARCHITEKTURA A URBANISMUS

### A. Základní tematické okruhy

a) Ateliérová a výtvarná tvorba,
b) Navrhování, nástroje a metody projektování,
c) Urbanismus a územní plánování,
d) Krajinářská architektura,
e) Stavitelství – stavební materiály, konstrukce a technologie, statika a dynamika,
f) Teorie a dějiny architektury a umění,
g) Památková péče a ochrana životního prostředí,
h) Technické zařízení a technika prostředí staveb, infrastruktura sídel, krajinné plánování,
i) Příprava a realizace staveb.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Architektura a urbanismus,
b) Územní plánování,
c) Krajinářská architektura.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti architektonických disciplín a konkrétní odborné specializace (architektura, urbanismus, krajinářská architektura), a to včetně širších kulturních a environmentálních souvislostí,
2. znalosti technických a technologických, uměleckých, ekologických, sociologických, demografických a ekonomických disciplín, včetně disciplín seznamujících s psychickými a fyzickými potřebami uživatele architektonického díla, relevantní pro architektonickou praxi,
3. znalosti právních předpisů relevantní pro architektonickou praxi,
4. znalosti o užívání prostředí osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. analyzovat a syntetizovat problémy v rámci stavební organizace a stavební výroby a v rámci architektonické praxe,
2. vykonávat projektové a plánovací činnosti v souvislosti s poskytováním souvisejících odborných služeb,
3. vypracovávat územně plánovací dokumentaci včetně územně plánovacích podkladů,
4. vypracovávat projektovou dokumentaci staveb, s výjimkou staveb inženýrských,

5. vypracovávat projektovou dokumentaci zahradních a krajinářských úprav včetně územně plánovacích podkladů a příslušných částí územně plánovací dokumentace,
6. provádět stavebně architektonické nebo urbanistické průzkumy,
7. vydávat odborná stanoviska,
8. zpracovávat dokumentaci a posudky pro dílčí hodnocení vlivu staveb na životní prostředí, a to i pro účely řízení před státními orgány,
9. vypracovávat projektovou dokumentaci interiéru staveb,
10. provádět autorský nebo technický dozor nad realizací stavby.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako autorizovaný architekt po složení zkoušky odborné způsobilosti nebo v kanceláři autorizovaného architekta,
3. na stavebních úřadech,
4. u pořizovatelů,
5. na úřadech památkové péče,
6. v orgánech ochrany přírody a krajiny,
7. ve vedení realizace jednoduché stavby, při provádění geodetického měření pro projektovou činnost,
8. v zastupování stavebníka, popřípadě navrhovatele při územním, stavebním nebo kolaudačním řízení,
9. při výkonu odborné funkce v orgánech veřejné správy na úseku územního plánování nebo stavebního řádu.

**D. Relevantní charakteristické profese**[1)]

autorizovaný architekt.

## ČÁST DRUHÁ
## BEZPEČNOSTNÍ OBORY

### A. Základní tematické okruhy

a) Bezpečnostní politika státu,
b) Metodologie posuzování rizik,
c) Hospodářská opatření pro krizové stavy,
d) Bezpečnostní hrozby vojenského a nevojenského charakteru,
e) Vedení operací vojenského a nevojenského charakteru,
f) Řízení bezpečnosti ve veřejném a soukromém sektoru,
g) Krizové řízení,
h) Právní systém České republiky v oblasti bezpečnosti,
i) Ochrana kritické infrastruktury,
j) Ochrana obyvatelstva,

---

[1)] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU.
Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.

k) Kybernetická bezpečnost,
l) Aplikovaná informatika pro bezpečnostní sbory,
m) Informační a komunikační systémy pro podporu krizového řízení,
n) Ochrana ekonomiky,
o) Vnitřní bezpečnost a veřejný pořádek,
p) Civilní nouzová připravenost EU a NATO,
q) Prevence závažných havárií,
r) Integrovaný záchranný systém,
s) Požární ochrana,
t) Preventivně výchovná činnost v oblasti obrany a ochrany obyvatelstva,
u) Kriminalistika a forenzní disciplíny.

**B. Výčet typických studijních programů**

a) Požární ochrana a průmyslová bezpečnost,
b) Ochrana obyvatelstva,
c) Bezpečnost společnosti,
d) Bezpečnostní management,
e) Technologie pro obranu a bezpečnost,
f) Bezpečnostně právní studia,
g) Kriminalistika a forenzní disciplíny,
h) Řízení a použití ozbrojených sil a bezpečnostních sborů
i) Policejní činnosti,
j) Bezpečnostní aspekty ve veřejné správě.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti bezpečnostní politiky státu, organizace anebo jiného celku, a jejích principů a konceptů,
2. znalosti metod pro posuzování rizik,
3. znalosti právního systému České republiky v oblasti bezpečnosti,
4. znalosti konkrétní bezpečnostní specializace, včetně hrozeb ekologických,
5. znalosti zásad interpersonální komunikace, psychologických aspektů bezpečnosti a vedení lidí,
6. znalosti globálních bezpečnostních hrozeb, jejich souvislostí a příčin,
7. znalosti vedení operací vojenského a nevojenského charakteru,
8. znalosti metod školení a ověřování znalostí,
9. znalosti specializovaného softwaru pro podporu analýzy rizik a prevence rizik a počítačových systémů řízení.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. definovat a odpovídajícím způsobem řešit činnosti spojené s oblastí globálních bezpečnostních hrozeb, jejich souvislostí a příčin,
2. definovat a odpovídajícím způsobem řešit činnosti spojené s vedením operací vojenského a nevojenského charakteru,
3. definovat a stanovit prvky preventivního, materiálního, technického, personálního a finančního zabezpečení řešení mimořádných událostí a krizových situací nebo narušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, včetně zajištění připravenosti pro toto řešení,

4. navrhnout a koordinovat odpovídající odbornou pomoc při řešení mimořádných událostí a krizových situací vojenského a nevojenského charakteru,
5. navrhnout, realizovat a zhodnotit logistické zdrojové zajištění bezpečnosti, pro případy vojenského i nevojenského ohrožení,
6. navrhnout a realizovat podle potřeb, možností, podmínek a omezení využití počítačových systémů při hodnocení bezpečnostních hrozeb a posuzování rizik,
7. zhodnotit možnosti zneužití zbraní hromadného ničení,
8. definovat personální politiku organizace pro oblast bezpečnosti, vycházející z principů podnikové ekonomiky a managementu,
9. komunikovat v rámci krizového řízení ve své organizaci,
10. organizovat vzdělávání a výchovu v oblasti obrany a ochrany obyvatelstva.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v orgánech veřejné správy nebo právnických osob,
3. v bezpečnostních sborech a ozbrojených silách České republiky,
4. v povoláních, u kterých je pracovní činnost vázána na znalost a správnou aplikaci právních předpisů České republiky a mezinárodních závazků České republiky ve věcech veřejného pořádku a bezpečnosti.

## D. Relevantní charakteristické profese[2)]

1. osoba odborně způsobilá pro hodnocení vlastností zdrojů ionizujícího záření řízením a vykonáváním zkoušek,
2. osoba odborně způsobilá pro nakládání se zdroji ionizujícího záření,

---

[2)] Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších přepisů.
Zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 298/2005 Sb., o požadavcích na odbornou kvalifikaci a odbornou způsobilost při hornické činnosti nebo činnosti prováděné hornickým způsobem a o změně některých právních předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších přepisů.
Zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů.

3. osoba odborně způsobilá pro požární ochranu a technicko- organizační činnosti v oblasti požární ochrany,
4. autorizovaný inženýr,
5. autorizovaný technik,
6. osoba odborně způsobilá k zajišťování úkolů v prevenci rizik v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,
7. osoba odborně způsobilá pro zpracovávání hodnocení rizika,
8. osoba odborně způsobilá pro nakládání s vysoce nebezpečnými látkami zneužitelnými k porušování zákazu chemických zbraní,
9. osoba odborně způsobilá pro poskytování technických služeb k ochraně majetku a osob,
10. osoba odborně způsobilá pro ostrahu majetku a osob,
11. bezpečnostní technik,
12. osoba odborně způsobilá pro nákup a prodej, půjčování, vývoj, výrobu, opravy, úpravy, uschovávání, skladování, přepravu, znehodnocování a ničení bezpečnostního materiálu,
13. osoba odborně způsobilá pro hodnocení rizik ukládání odpadů nebezpečných vlastností,
14. koordinátor bezpečnosti a ochrany zdraví na staveništi,
15. profesionální hasič,
16. osoba odborně způsobilá pro zajišťování úkolů v prevenci rizik v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

## ČÁST TŘETÍ
## BIOLOGIE, EKOLOGIE A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

### A. Základní tematické okruhy

a) Fyziologie a anatomie živočichů a rostlin,
b) Molekulární biologie a genetika,
c) Buněčná biologie,
d) Vývojová biologie,
e) Evoluční biologie,
f) Systémová biologie,
g) Botanika,
h) Mykologie,
i) Zoologie,
j) Hydrobiologie,
k) Mikrobiologie,
l) Parazitologie,
m) Protistologie,
n) Virologie,
o) Imunologie,
p) Antropologie,
q) Biotechnologie,
r) Bioinformatika,
s) Biochemie,
t) Ekologie a ochrana životního prostředí,
u) Environmentální vědy.

**B. Výčet typických studijních programů**

a) Biologie,
b) Zoologie,
c) Botanika,
d) Fyziologie živočichů,
e) Mikrobiologie,
f) Experimentální biologie,
g) Teoretická a evoluční biologie,
h) Molekulární a buněčná biologie,
i) Antropologie,
j) Parazitologie,
k) Hydrobiologie,
l) Ekologie a ochrana prostředí,
m) Inženýrská ekologie,
n) Environmentální vědy.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti základních systematických i experimentálních biologických disciplín, zejména botaniky, zoologie, mikrobiologie, genetiky,
2. znalosti chemie, geologie, fyziky, matematiky a aplikovaných věd, zejména zemědělských, lesnických a vodohospodářských, relevantní pro zkoumání živé přírody,
3. znalosti vztahů a propojenosti živé a neživé přírody a porozumění přírodě jako integrovanému celku,
4. znalosti konkrétní odborné specializace, biologického, nebo ekologického oboru, s přesahem do příbuzných disciplín,
5. znalosti předpisů o bezpečnosti práce v laboratoři i v terénu,
6. znalosti moderních informačních technologií,
7. znalosti etických principů souvisejících s danými obory; zásady pro manipulaci s živými objekty a pro ochranu přírody.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. navrhnout, zorganizovat a realizovat biologické, ekologické, biotechnologické a další experimenty a diagnostické postupy, případně tyto postupy modifikovat pro konkrétní podmínky a adekvátní formou prezentovat výsledky své práce,
2. formulovat výzkumné hypotézy, navrhnout postup při jejich ověřování s využitím standardních metod a hypotézy ověřovat,
3. aplikovat moderní instrumentální metody a experimentálně biologické, ekologické a biomedicínské techniky,
4. provádět výzkum v terénu i v laboratořích, pracovat s laboratorním vybavením.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako technik, laborant nebo jiný pracovník v laboratořích,
3. jako autorizovaná osoba v rámci posuzování vlivů záměrů a koncepcí na území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti,

4. v procesu biologického hodnocení,
5. při výkonu odborné funkce v orgánech veřejné správy na úseku ochrany životního prostředí, ochrany přírody a krajiny,
6. ve specializovaných laboratořích a průmyslu.

### D. Relevantní charakteristické profese[3)]

1. odborný pracovník v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků,
2. osoba odborně způsobilá pro biologické hodnocení,
3. osoba odborně způsobilá pro posouzení vlivů záměrů a koncepcí na území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti,
4. osoba odpovědná za péči o handicapovaná zvířata,
5. osoba odborně způsobilá pro provádění pokusů na zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat.

## ČÁST ČTVRTÁ
## DOPRAVA

### A. Základní tematické okruhy

a) Bezpečnost dopravy,
b) Dopravní prostředky,
c) Dopravní infrastruktura,
d) Elektrotechnické a elektronické systémy v dopravě,
e) Ekonomika a management v dopravě,
f) Aplikovaná mechanika a materiály,
g) Inteligentní dopravní systémy,
h) Logistika,
i) Modelování dopravy,
j) Plánování, projektování a výstavba dopravní infrastruktury,
k) Provoz a řízení dopravy,
l) Teorie dopravy,
m) Analýza dopravních nehod, řízení rizik v dopravě,
n) Legislativa a právo v dopravě,
o) Udržitelná doprava a mobilita.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Dopravní infrastruktura,
b) Dopravní inženýrství a spoje,
c) Technika a technologie v dopravě a spojích,
d) Inteligentní dopravní systémy,
e) Logistika a řízení dopravních procesů,
f) Provoz a řízení letecké dopravy,

---

[3)] Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

g) Dopravní systémy a technika,
h) Dopravní prostředky.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti plánování, provozu a konstrukce dopravních prostředků a cest různých druhů dopravy,
2. znalosti operativního řízení a optimalizace dopravního a přepravního provozu inteligentních dopravních systémů, řízení a vyhodnocování projektů dopravních systémů,
3. znalosti stochastických systémů a operačního výzkumu, systémové analýzy a rozhodování, strategie dopravy, krizového a rizikového managementu,
4. orientaci v dopravním řešení územního plánování, provozu na pozemních komunikacích nebo inženýrských sítích,
5. znalosti tvorby, funkce a řízení logistických řetězců,
6. znalosti technických i ekonomických aspektů dopravy a možných vlivů dopravy na životní prostředí,
7. znalosti geografických systémů (geografický informační systém),
8. znalosti právních předpisů v oblasti dopravy,
9. porozumění společenským souvislostem dopravy a jejímu dopadu na životní prostředí,
10. znalosti o užívání dopravy osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. ovládat informační, komunikační a zabezpečovací techniku v dopravě, včetně automatizace dopravních technologií s využitím robotiky a umělé inteligence,
2. měřit parametry přemisťovacích systémů, kontrolovat jejich přínosy různým uživatelům,
3. vzájemně integrovat vozidlové systémy a jejich začlenění do vyšších inteligentních systémů s důrazem na jejich bezpečnost a spolehlivost,
4. navrhovat rozsáhlé inteligentní systémy pro silniční, kolejovou a multimodální dopravu a vyhodnocovat jejich účinnost a bezpečnost,
5. navrhovat a posuzovat systémy dopravního zařízení velkých územních celků,
6. koordinovat a řídit technologické procesy u jednotlivých druhů dopravy.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako manažer nebo ekonom ve zhotovitelských firmách realizujících dopravní problematiku,
3. jako odborník v dopravních podnicích organizujících a řídících dopravní systémy,
4. jako projektant v projektových organizacích,
5. v oborech telematiky a dopravní informatiky,
6. jako dispečer městských a tunelových řídicích systémů,
7. jako specialista při návrhu a vývoji vozidlové techniky a inteligentních systémů pro bezpečnost a podporu řízení vozidel,
8. v České republice i v evropských státech v řadě provozních, technických a ekonomických funkcí v oblasti letecké dopravy,

9. jako bezpečnostní manažer nebo jako designér bezpečnostních technologií a procesů,
10. jako manažer logistiky v řízení logistických a dodavatelských řetězců.

### D. Relevantní charakteristické profese[4)]

1. autorizovaný inženýr,
2. auditor bezpečnosti pozemních komunikací,
3. provozovatel letiště,
4. provozovatel dráhy,
5. provozovatel drážní dopravy.

## ČÁST PÁTÁ
## EKONOMICKÉ OBORY

### A. Základní tematické okruhy

a) Management,
b) Účetnictví,
c) Ekonometrie, operační výzkum, statistika, datové vědy,
d) Finance,
e) Mikroekonomie,
f) Makroekonomie,
g) Veřejná ekonomie,
h) Marketing a obchod,
i) Odvětvové a průřezové ekonomiky,
j) Podniková ekonomika,
k) Regionální rozvoj.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Ekonomické teorie,
b) Ekonomika a management,
c) Hospodářská politika a správa,
d) Kvantitativní metody v ekonomice,
e) Podniková ekonomika,
f) Management,
g) Marketing,
h) Finance a účetnictví,
i) Bankovnictví, peněžnictví a pojišťovnictví,
j) Finance,
k) Veřejné finance,
l) Mezinárodní ekonomické vztahy,

---

[4)] Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

m) Cestovní ruch a turismus.

## C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti klíčových ekonomických pojmů a kategorií a souvislostí mezi nimi v kontextu hlavních ekonomických teorií a ekonomických škol,
2. znalosti finanční a účetní problematiky obecně a v návaznosti na svou užší profilaci,
3. znalosti matematicko-statistických metod využitelných při zpracování ekonomických dat,
4. znalosti světového dění z ekonomického a geopolitického hlediska, se zaměřením na klíčové světové regiony,
5. znalosti legislativního rámce fungování ekonomických právnických osob, včetně daňového rámce a způsobů účetního zachycení dat,
6. znalosti principů investičního a finančního rozhodování ve vazbě na společenskou odpovědnost ekonomických právnických osob,
7. znalosti aktuálních manažerských přístupů, podnikových činností a procesů, včetně metod, nástrojů a technologií (IT) k jejich řízení,
8. znalosti relevantní pro přípravu na vrcholné manažerské funkce; rovněž znalosti širších souvislostí a dopadů ekonomické činnosti a principů udržitelného rozvoje,
9. znalosti v oblasti regionálního rozvoje.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. kriticky porovnat pohledy standardních ekonomických modelů na klíčové ekonomické kategorie a mechanismy a zhodnotit jejich aplikace na aktuální hospodářsko-politické problémy,
2. identifikovat, třídit a interpretovat ekonomická data včetně jejich explicitních a implicitních předpokladů při použití základních konceptů lineární algebry, matematicko-statistické analýzy a pravděpodobnostní metody,
3. provádět kvantitativní a kvalitativní analýzu ekonomických dat,
4. využívat informační technologie a softwarové podpory pro organizační, prezentační a analytické práce.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako ekonom,
3. jako analytik, manažer, konzultant, účetní, poradce, bankéř, auditor, znalec nebo odhadce,
4. v oblasti cestovního ruchu.

## D. Relevantní charakteristické profese[5)]

[5)] Zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů.

1. statutární auditor,
2. daňový poradce,
3. insolvenční správce,
4. investiční zprostředkovatel,
5. osoba odborně způsobilá pro oceňování majetku - věcí movitých, věcí nemovitých, nehmotného majetku, finančního majetku, obchodního závodu,
6. pojišťovací agent.

## ČÁST ŠESTÁ
## ELEKTROTECHNIKA

### A. Základní tematické okruhy

a) Teorie obvodů,
b) Analogová technika,
c) Materiály a technologie v elektrotechnice,
d) Elektrotechnické součástky,
e) Elektrické stroje, přístroje a pohony,
f) Elektromagnetické pole,
g) Telekomunikační technika,
h) Radiotechnika, mikrovlnná technika,
i) Optická technika, optoelektronika,
j) Mikroelektronika,
k) Výkonová elektronika,
l) Projektování elektrických zařízení.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Elektrotechnika a informatika,
b) Elektrotechnika, energetika a management,
c) Komunikace, multimédia a elektronika,
d) Elektrotechnika, elektronika, komunikační a řídicí technika,
e) Projektování elektrických zařízení,
f) Elektrotechnika,
g) Aplikovaná elektrotechnika.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. matematické a fyzikální znalosti elektrických a elektronických obvodů,
2. znalosti komunikačních systémů a systémů automatického řízení,

---

Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů.

3. znalosti návrhu i provozu elektrotechnických systémů,
4. znalosti bezpečnostních pravidel elektrotechnické praxe.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. identifikovat přednosti a nedostatky konkrétního přístroje nebo systému,
2. rozhodnout o vhodnosti konkrétního výrobku k požadované činnosti,
3. navrhnout a sestavit elektrický nebo elektronický systém,
4. navrhnout, realizovat a organizovat opravy elektrotechnických a elektronických zařízení.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v oblasti odborné činnosti ve výrobních nebo obchodních organizacích,
3. ve vývojových a projekčních týmech,
4. jako testovací technik.

### D. Relevantní charakteristické profese[6)]

1. osoba odborně způsobilá provádět montáž, opravy, revize a zkoušky elektrických zařízení,
2. osoba odborně způsobilá provádět výrobu, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení.

## ČÁST SEDMÁ
## ENERGETIKA

### A. Základní tematické okruhy

a) Elektrotechnika v energetice,
b) Termomechanika,
c) Hydromechanika,
d) Materiály,
e) Energetické stroje a zařízení,
f) Jaderná energetika,
g) Technika prostředí,
h) Technická zařízení budov,
i) Obnovitelné zdroje energie,
j) Klasická energetika,
k) Využívání vedlejších produktů a odpadů.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Energetika,
b) Elektroenergetika.

---

[6)] Zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti z oblasti využívání zdrojů energie, její produkce a transformace,
2. znalosti hydromechaniky, termomechaniky, elektrotechniky a energetických strojů a zařízení,
3. znalosti konkrétní odborné specializace,
4. znalosti ekonomiky energetiky a řízení průmyslových systémů,
5. znalosti ekologie energetiky a porozumění dopadu energetické praxe na životní prostředí,
6. porozumění společenským souvislostem energetické praxe.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. řídit tepelná nebo elektrická zařízení a sítě,
2. navrhnout, realizovat a hodnotit energetická díla, včetně energetických systémů a posuzovat jejich účinnost,
3. analyzovat potřeby a stanovit požadavky na zařízení vytvářená v oblasti energetiky,
4. provádět energetická měření a prezentovat je formou odborné zprávy.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako provozní, projekční a řídicí pracovník v elektrárnách a teplárnách, v útvarech energetiky ve všech typech průmyslových podniků i v nevýrobní sféře,
3. jako výpočtář, konstruktér nebo vývojový pracovník ve výrobních závodech, energetických společnostech a také v projekčních ateliérech,
4. jako projektant energetických rozvodů systémů zásobování teplem, úpraven a čistíren odpadních vod,
5. jako revizní a zkušební technik,
6. jako kvalifikovaný prodejce a odborník v marketingu v oblasti nakládání s energií.

### D. Relevantní charakteristické profese[7)]

1. osoba odborně způsobilá pro dohled nad tepelným zpracováním odpadu,
2. energetický specialista.

## ČÁST OSMÁ
## FARMACIE

### A. Základní tematické okruhy

a) Botanika a zoologie,
b) Všeobecná a anorganická chemie,

[7)] Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů
Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

c) Organická chemie,
d) Analytická chemie,
e) Farmaceutická chemie (včetně analýzy léčiv),
f) Všeobecná a aplikovaná (lékařská) biochemie,
g) Anatomie a fyziologie,
h) Mikrobiologie,
i) Farmakologie a farmakoterapie,
j) Farmaceutická technologie,
k) Toxikologie,
l) Farmakognozie,
m) Právní úprava a profesní etika ve farmaceutickém uplatnění,
n) Lékárenství (včetně farmaceutické péče),
o) Klinická farmacie,
p) Farmakovigilance.

**B. Výčet typických studijních programů**

Farmacie.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti léčiv a léčivých prostředků,
2. znalosti technologických postupů při výrobě léků na základě vlastností použitých látek,
3. znalosti indikací, dávkování, mechanismů účinku a možností interakcí léků současně podávaných, včetně nežádoucích účinků,
4. znalosti ekologické likvidace biologicky aktivních látek,
5. právní a ekonomické znalosti relevantní pro lékárenskou praxi.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. připravovat léčiva a léčivé prostředky,
2. aplikovat farmakologické a základní farmakoterapeutické znalosti při dispenzační péči a konzultační a informační činnosti v lékárnách i dalších zdravotnických zařízeních,
3. uplatňovat znalosti léků i lékové politiky v komunikaci s pacienty, s lékaři, se spolupracovníky a s dalšími občany,
4. likvidovat biologicky aktivní látky,
5. hodnotit vědecké údaje týkající se léčiv a léků,
6. spolupracovat s dalšími odborníky v oblastech biologických i chemických věd, s psychology i odborníky z potřebných oblastí lékařských věd v lékárenské praxi i ve výzkumu a vývoji léků.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako lékárník,
3. jako klinický farmaceut v nemocnici,
4. jako bioanalytik v laboratořích zdravotnického charakteru,
5. v laboratořích pro vývoj, výzkum a kontrolu léčiv,

6. ve farmaceutických výrobních a distribučních společnostech,
7. jako odborník v řídících strukturách zdravotnictví.

**D. Relevantní charakteristické profese**[8)]

farmaceut.

## ČÁST DEVÁTÁ
## FILOLOGIE

### A. Základní tematické okruhy

a) Obecná lingvistika,
b) Synchronní a diachronní struktura konkrétních jazyků nebo jazykových skupin,
c) Aplikovaná lingvistika,
d) Literární věda,
e) Literární a kulturní historie dané jazykové oblasti,
f) Reálie dané jazykové oblasti,
g) Překladatelství a tlumočnictví,
h) Rozvoj komunikační kompetence.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Filologie,
b) Překladatelství a tlumočnictví.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti předmětného jazyka,
2. společenské, kulturní a historické znalosti prostředí, v němž se příslušný jazyk uplatňuje,
3. znalosti stěžejních disciplín příslušné filologie, zejména fonetiky a fonologie, morfologie, syntaxe, teorie textu a lexikologie a literární historie,
4. znalosti metodologie teoretických lingvistických, mezních lingvistických a literárněvědných disciplín.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. ústně i písemně komunikovat v předmětném cizím jazyce,
2. provádět jazykovědnou analýzu textu, a to z hlediska všech jazykových plánů a vybraných jazykovědných disciplín,
3. analyzovat literární text,

---

[8)] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU.
Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.

4. analyzovat složité jazykové struktury,
5. posuzovat jazykové a literární dějiny v základních mezioborových souvislostech a v kulturních a mediálních kontextech.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v oblasti interkulturní komunikace, ve vnitřní a vnější firemní komunikaci,
2. v kulturních a vzdělávacích institucích,
3. jako překladatel nebo redaktor v překladatelských agenturách a překladatelských odděleních národních i mezinárodních institucí firem, jako redaktor v mediální sféře, v nakladatelstvích a vydavatelstvích,
4. jako lektor cizích jazyků a literatur,
5. jako analytik v marketingových firmách, v oblasti reklamy nebo firemního poradenství,
6. jako literární historik.

## ČÁST DESÁTÁ
## FILOZOFIE, RELIGIONISTIKA A TEOLOGIE

### A. Stěžejní tematické okruhy

a) Historie filozofie,
b) Systematická filozofie,
c) Religionistika,
d) Biblická věda a historická teologie,
e) Systematická a praktická teologie,
f) Pramenné jazyky.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Filozofie,
b) Religionistika,
c) Humanitní studia,
d) Teologie.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti základních primárních textů oboru,
2. znalosti sekundární literatury konkrétního problematického okruhu,
3. znalosti dějinného vývoje oboru a jeho soudobého stavu,
4. znalosti dějin myšlení a tradičních otázek evropské duchovní tradice.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. pracovat s primárními i sekundárními texty v originálním znění,
2. tvůrčím způsobem interpretovat text, analyzovat a kriticky zhodnotit jeho argumentační strukturu,

3. analyzovat a kriticky zhodnotit komplexní i kontroverzní problémy v jejich kontextech.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v kulturních institucích,
3. v diplomatické sféře,
4. v případě absolventů teologie v rámci pastorační služby.

**D. Relevantní charakteristické profese**[9)]

učitel náboženství.

## ČÁST JEDENÁCTÁ
## FYZIKA

### A. Základní tematické okruhy

a) Mechanika,
b) Termodynamika a kinetická teorie,
c) Elektřina a magnetismus,
d) Optika,
e) Akustika,
f) Základní struktura látek,
g) Základy kvantové teorie,
h) Principy fyzikálního měření,
i) Experimentální metody,
j) Zpracování dat,
k) Teoretická mechanika,
l) Teorie kontinua,
m) Elektrodynamika,
n) Teorie relativity, kvantová mechanika,
o) Statistická fyzika,
p) Matematická analýza,
q) Lineární algebra a geometrie,
r) Statistika a pravděpodobnost.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Fyzika,
b) Aplikovaná fyzika.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

[9)] Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

1. matematické znalosti v rozsahu dostatečném pro chápání teorií klasické i moderní fyziky,
2. znalosti obecné fyziky a experimentálních metod, na kterých je založena,
3. znalosti hlavních fyzikálních teorií založených na klasickém i kvantovém popisu,
4. znalosti konkrétní specifické oblasti oboru, zejména astrofyziky a astronomie, teorie gravitace, fyziky vysokých energií, atomové, částicové a jaderné fyziky, teorie pole, fyziky povrchů, fyziky plazmatu, fyziky kondenzovaných látek a materiálů, nanotechnologie a fyziky nanostruktur, optiky a optoelektroniky, biofyziky, geofyziky, meteorologie a fyziky atmosféry, chemické fyziky, matematické fyziky a modelování, počítačové fyziky,
5. znalosti statistiky,
6. znalosti programování a numerického řešení matematických úloh,
7. porozumění možnostem, podmínkám a omezením různých metod experimentálního měření a omezením, která jsou spojena s jeho přesností,
8. znalosti rizik vyplývajících zejména z nakládání s radioaktivními či jadernými materiály.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. zpracovávat experimentální data a vytvářet analytické a počítačové modely analyzující tato data,
2. navrhovat a obsluhovat experiment,
3. vyhodnocovat výsledky experimentu nebo počítačových modelací,
4. obsluhovat technicky náročná zařízení.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v průmyslu a ve specializovaných laboratořích.

**D. Relevantní charakteristické profese**[10)]

1. osoba odborně způsobilá pro dovoz nebo vývoz jaderných položek nebo průvoz jaderných materiálů a vybraných položek,
2. osoba odborně způsobilá pro hodnocení vlastností zdrojů ionizujícího záření řízením a vykonáváním zkoušek v rozsahu a způsoby stanovenými prováděcím předpisem,
3. kontrolní fyzik,
4. kontrolní fyzik při testování spouštění výzkumného jaderného reaktoru,
5. osoba odborně způsobilá pro mezinárodní přepravu radioaktivních odpadů v rozsahu a způsoby stanovenými zvláštním právním předpisem,
6. osoba odborně způsobilá pro nakládání s jadernými materiály,
7. osoba odborně způsobilá pro nakládání s radioaktivními odpady v rozsahu a způsoby stanovenými prováděcím právním předpisem,
8. osoba odborně způsobilá pro nakládání se zdroji ionizujícího záření v rozsahu a způsoby stanovenými prováděcím právním předpisem,
9. osoba odborně způsobilá pro odbornou přípravu vybraných pracovníků,
10. operátor primární části reaktorového bloku,
11. operátor sekundární části reaktorového bloku,

[10)] Zákon č. 18/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

12. operátor výzkumného reaktoru,
13. osoba odborně způsobilá pro opětovné uvedení jaderného reaktoru do kritického stavu po výměně jaderného paliva,
14. osoba odborně způsobilá pro provádění osobní dozimetrie a dalších činností v oblasti radiační ochrany,
15. osoba odborně způsobilá pro provádění rekonstrukce nebo jiných změn ovlivňujících jadernou bezpečnost jaderné elektrárny,
16. osoba odborně způsobilá pro provoz jaderného zařízení nebo pracoviště III. a IV. kategorie,
17. osoba odborně způsobilá pro přepravu jaderných materiálů a radioaktivních látek stanovených prováděcím právním předpisem,
18. osoba odborně způsobilá pro přidávání radioaktivních látek do spotřebních výrobků při jejich výrobě nebo přípravě nebo k dovozu či vývozu takových výrobků,
19. osoba odborně způsobilá pro přímé řízení provádění jednotlivých kroků testů fyzikálního a energetického spouštění na blokové dozorně reaktorového bloku jaderné elektrárny (provozní fyzik),
20. osoba odborně způsobilá pro řízení služeb měření a hodnocení obsahu přírodních radionuklidů ve stavebních materiálech, ve vodě určené k veřejnému zásobování pitnou vodou a v balené vodě,
21. osoba odborně způsobilá pro řízení služeb měření a hodnocení výskytu radonu a produktů přeměny radonu ve stavbách a stanovení radonového indexu pozemku,
22. osoba odborně způsobilá pro řízení služeb monitorování na pracovištích III. a IV. kategorie podle příslušných předpisů,
23. osoba odborně způsobilá pro řízení služeb osobní dozimetrie,
24. směnový inženýr při řízení a provozu celé jaderné elektrárny,
25. osoba odborně způsobilá pro umístění jaderného zařízení nebo úložiště radioaktivních odpadů,
26. osoba odborně způsobilá pro uvádění jaderného zařízení do provozu,
27. osoba odborně způsobilá pro uvádění radionuklidů do životního prostředí v rozsahu a způsoby stanovenými prováděcím právním předpisem,
28. vědecký vedoucí spouštění výzkumného reaktoru,
29. vedoucí reaktorového bloku,
30. vedoucí směny výzkumného reaktoru,
31. osoba odborně způsobilá pro vykonávání soustavného dohledu na dodržování radiační ochrany na pracovištích III. a IV. kategorie,
32. osoba odborně způsobilá pro vykonávání soustavného dohledu na dodržování radiační ochrany při lékařském ozáření na pracovištích II. a vyšší kategorie,
33. osoba odborně způsobilá pro vykonávání soustavného dohledu s přímou zodpovědností za zajištění radiační ochrany při vykonávání radiačních činností,
34. osoba odborně způsobilá pro vyřazování z provozu jaderného zařízení nebo pracoviště III. nebo IV. kategorie v jednotlivých etapách a v rozsahu a způsoby stanovenými zvláštním právním předpisem,
35. osoba odborně způsobilá pro výstavbu jaderného zařízení nebo pracoviště IV. kategorie,
36. osoba odborně způsobilá pro zpětný dovoz radioaktivních odpadů vzniklých při zpracování materiálů vyvezených z České republiky.

# ČÁST DVANÁCTÁ
# HISTORICKÉ VĚDY

## A. Základní tematické okruhy

a) Historiografie a filozofie dějin,
b) Národní a zemské dějiny v obecném kontextu,
c) Dějiny pravěku, starověku, středověku, novověku a soudobé dějiny,
d) Hospodářské a sociální dějiny,
e) Kulturní dějiny,
f) Etnologie a etnografie,
g) Pomocné vědy historické a archivnictví,
h) Politické dějiny.

## B. Výčet typických studijních programů

a) Historické vědy,
b) Archeologie,
c) Etnologie.

## C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:
1. znalosti historických skutečností, jevů a procesů od pravěku až do soudobých dějin,
2. znalosti základních pramenných textů, včetně jejich typologie a způsobů vyhledávání a uchovávání,
3. znalosti umění a kultury v historickém vývoji,
4. znalosti historiografie, filozofie dějin, teorie, směrů a škol historického výzkumu,
5. znalosti institucionálního zajištění historického bádání zahrnující znalosti institucí uchovávajících zdroje informací o dějinách i znalosti základních výzkumných pracovišť.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:
1. samostatně identifikovat a kriticky interpretovat klíčové historické jevy a reflektovat jejich vzájemné souvislosti,
2. studovat pramenné materiály a odbornou literaturu v originálním znění,
3. vnímat historické skutečnosti, jevy a procesy v kontextu výsledků výzkumu dalších vědních oborů.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:
1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v oblasti památkové péče,
3. v archivnictví,
4. v muzejnictví,
5. v knihovnictví,
6. v oblasti cestovního ruchu,
7. ve školství, orgánech veřejné správy a samosprávy (archiváři).

## D. Relevantní charakteristické profese[11)]

1. osoba odborně způsobilá pro provádění archeologických výzkumů,

[11)] Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

2. osoba odborně způsobilá pro provádění stavebně-historických výzkumů.

## ČÁST TŘINÁCTÁ
## CHEMIE

### A. Základní tematické okruhy

a) Obecná chemie,
b) Anorganická chemie,
c) Organická chemie,
d) Fyzikální chemie,
e) Analytická chemie,
f) Biochemie,
g) Chemické technologie,
h) Chemie materiálů,
i) Toxikologie a ekotoxikologie,
j) Chemické inženýrství,
k) Chemická informatika,
l) Jaderná chemie.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Anorganická chemie,
b) Organická chemie,
c) Analytická chemie,
d) Fyzikální chemie,
e) Makromolekulární chemie,
f) Biochemie,
g) Chemie,
h) Jaderná chemie,
i) Chemie a chemické technologie,
j) Chemie a technická chemie,
k) Chemie a technologie ochrany životního prostředí,
l) Chemické a procesní inženýrství,
m) Chemie a technologie materiálů,
n) Chemie a technologie paliv a prostředí,
o) Technologie vody,

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. chemické, matematické a fyzikální znalosti molekulárních a makroskopických transformací a dalších komplexních jevů uplatňujících se v různých chemických procesech a výrobách,
2. chemické, matematické a fyzikální znalosti vlastností prvků, jejich sloučenin a struktur,
3. porozumění možnostem, podmínkám a omezením různých metod experimentálního měření a omezením, která jsou spojena s jeho přesností,

4. porozumění souvislostem chemické praxe se zdravím a výživou lidí a zvířat, s riziky pro životní prostředí a s udržitelným rozvojem.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. řešit problémy související s provozem chemických výrob a technologií,
2. shromažďovat a hodnotit data včetně výsledků svých vlastních experimentálních měření,
3. bezpečně pracovat v laboratoři a zodpovědně posuzovat rizika takové práce.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v chemickém a v dalších oblastech průmyslu,
3. ve specializovaných laboratořích.

### D. Relevantní charakteristické profese[12)]

1. osoba odborně způsobilá pro výrobu nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických směsí a prodej chemických látek a chemických směsí klasifikovaných jako vysoce toxické a toxické,
2. osoba odborně způsobilá pro výrobu chemických látek a chemických směsí nebo předmětů a kosmetických přípravků,
3. osoba odborně způsobilá pro výzkum, vývoj, výrobu, zpracování, zkoušení, ničení a zneškodňování výbušnin,
4. osoba odborně způsobilá pro měření emisí a měření úrovně znečištění,
5. osoba odborně způsobilá k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
6. poskytovatel odborných vyjádření podle zákona o integrované prevenci.

## ČÁST ČTRNÁCTÁ
## INFORMATIKA

### A. Základní tematické okruhy

a) Teorie informace,
b) Diskrétní matematika, kombinatorika a teorie grafů,
c) Matematická logika
d) Programování,
e) Algoritmizace, teorie algoritmů,
f) Teorie složitosti a teorie vyčíslitelnosti,
g) Číslicové a vestavné systémy,
h) Počítačové systémy, sítě a komunikační technologie,
i) Webové a mobilní technologie,

---

[12)] Zákon č. 18/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 19/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 185/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 201/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

j) Paralelní a distribuované algoritmy a systémy,
k) Informační a počítačová bezpečnost, kódy a kryptologie,
l) Uživatelská rozhraní,
m) Zpracování přirozeného jazyka, textové, obrazové a multimediální informace,
n) Zpracování velkých dat a vytěžování znalostí z dat,
o) Umělá inteligence a strojové učení, softcomputing,
p) Optimalizace a operační výzkum,
q) Počítačové modelování a simulace,
r) Počítačové architektury,
s) Operační systémy,
t) Databázové systémy a datové sklady,
u) Formální jazyky, gramatiky a automaty,
v) Programovací jazyky a paradigmata,
w) Překladače a programovací technologie,
x) Softwarové inženýrství,
y) Informační systémy,
z) Počítačová grafika a animace,
aa) Inteligentní plánování, rozvrhování, predikce a diagnostika, spolehlivost.

**B. Výčet typických studijních programů**

a) Informatika,
b) Teoretická informatika,
c) Aplikovaná informatika,
d) Informační technologie,
e) Počítačové inženýrství,
f) Výpočetní technika,
g) Softwarové inženýrství,
h) Informační systémy,
i) Počítačová grafika,
j) Počítačová lingvistika,
k) Informační a komunikační technologie,
l) Systémové inženýrství a informatika.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti matematiky, teoretické informatiky, počítačových a komunikačních systémů, algoritmů a datových struktur, programování, analýzy a zpracování strukturovaných i nestrukturovaných dat a principů umělé inteligence,
2. znalosti matematických modelů a příslušných informačních a komunikačních technologií,
3. znalosti jednotlivých úrovní architektur počítačových systémů (číslicové obvody, procesory, operační a databázové systémy, úložiště dat a počítačové sítě),
4. znalosti teorie formálních jazyků, automatů a překladačů,
5. znalosti softwarového inženýrství, tvorby informačních systémů, počítačové bezpečnosti, počítačové grafiky a uživatelského rozhraní,
6. znalosti technik návrhu a analýzy algoritmů s ohledem na výpočetní složitost a praktickou řešitelnost úloh.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. navrhovat, realizovat a hodnotit řešení odpovídající technickým možnostem, cílovým provozním podmínkám a hlubším potřebám uživatelů,
2. používat techniky algoritmizace, modelování počítačových architektur a softwarových technologií,
3. vyvíjet systémové i aplikační programové vybavení,
4. vytvářet výpočetní systémy,
5. efektivně komunikovat s uživateli,
6. koordinovat práci širšího týmu technických a analytických pracovníků,
7. zpracovávat data, provádět analýzy a vizualizovat znalosti.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. při vytváření, správě a provozování výpočetních nebo informačních systémů,
3. jako analytik a návrhář výpočetních a informačních systémů,
4. jako programátor a vývojář aplikací,
5. jako vývojář počítačových her nebo řídících aplikací,
6. v realizačním týmu IT řešení, systémových integrátorů, business analytiků,
7. ve všech oblastech informatiky počínaje vývojovou prací v průmyslu, v provozu, údržbě, prodeji, servisu počítačových a informačních systémů, jako pracovníci informačních
a komunikačních technologií oddělení a datových center podniků, organizací, nebo institucí ve veřejné správě.

## ČÁST PATNÁCTÁ
## KYBERNETIKA

### A. Základní tematické okruhy

a) Teorie informace,
b) Diskrétní matematika, kombinatorika a teorie grafů,
c) Matematická logika,
d) Programování,
e) Algoritmizace, teorie algoritmů,
f) Teorie složitosti a teorie vyčíslitelnosti,
g) Číslicové a vestavné systémy,
h) Počítačové systémy, sítě a komunikační technologie,
i) Webové a mobilní technologie,
j) Paralelní a distribuované algoritmy a systémy,
k) Informační a počítačová bezpečnost, kódy a kryptologie,
l) Uživatelská rozhraní,
m) Zpracování přirozeného jazyka, textové, obrazové a multimediální informace,
n) Zpracování velkých dat a vytěžování znalostí z dat,
o) Umělá inteligence a strojové učení, softcomputing,
p) Optimalizace a operační výzkum,

q) Počítačové modelování a simulace,
r) Řídicí systémy,
s) Teorie automatického řízení,
t) Teorie systémů, systémy systémů,
u) Měření a zpracování signálů,
v) Kyberneticko-fyzikální systémy,
w) Strojové vnímání a inteligentní robotika,
x) Inteligentní plánování, rozvrhování, predikce a diagnostika, spolehlivost.

**B. Výčet typických studijních programů**

a) Umělá inteligence,
b) Kybernetika a robotika,
c) Automatické řízení,
d) Interakce člověk – stroj,
e) Technická kybernetika,
f) Řídicí technika.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti matematiky, teoretické informatiky, počítačových a komunikačních systémů, algoritmů a datových struktur, programování, analýzy a zpracování strukturovaných i nestrukturovaných dat a principů umělé inteligence,
2. znalosti matematických modelů a příslušných informačních a komunikačních technologií,
3. znalosti z oblasti měření a zpracování signálů,
4. znalosti modelování systémů,
5. znalosti rozhodování a řízení procesů technického i netechnického charakteru, včetně navrhování a realizace řídicích systémů s podporou umělé inteligence,
6. znalosti strojového vnímání a robotiky.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. navrhovat, realizovat a hodnotit řešení odpovídající aktuálním technickým možnostem, cílovým provozním podmínkám a hlubším potřebám uživatelů,
2. provádět dekompozice technických i netechnických procesů a struktur, a uskutečňovat jejich identifikaci, monitorování, diagnostiku a automatické řízení,
3. navrhovat optimalizaci či náhradu technických i netechnických procesů a struktur,
4. aplikovat techniky strojového vnímání, robotiky a znalostního inženýrství.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. při vytváření, správě a provozování výpočetních nebo řídicích systémů,
3. při analýze a návrhu výpočetních a řídicích systémů,
4. jako programátor a vývojář počítačových nebo řídicích aplikací,
5. v realizačních týmech IT řešení, systémových integrátorů, business analytiků,

6. ve všech oblastech kybernetiky počínaje vývojovou prací v průmyslu, v provozu, údržbě, prodeji, servisu počítačových a řídicích systémů, jako pracovníci informačních a komunikačních technologií oddělení a datových center podniků, organizací, nebo institucí ve veřejné správě.

## ČÁST ŠESTNÁCTÁ
## LESNICTVÍ A DŘEVAŘSTVÍ

### A. Základní tematické okruhy

a) Botanika (včetně dendrologie), fytocenologie a lesnická typologie,
b) Genetika a fyziologie lesních dřevin,
c) Pěstování a ochrana lesa,
d) Ekologie lesa,
e) Hospodářská úprava lesa a geoinformační technologie,
f) Technika a mechanizace v lesním hospodářství,
g) Myslivost, lesnická zoologie a konzervace přírodnin,
h) Ekonomika, správní služba a řízení lesního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu,
i) Podnikání a management v lesním hospodářství, dřevozpracujícím a nábytkářském průmyslu,
j) Nauka o dřevě, zpracování dřeva a technologie zpracování dřeva,
k) Dřevěné konstrukce a dřevostavby,
l) Projektování, tvorba a výroba nábytku,
m) Arboristika,
n) Krajinářství a hospodaření s vodou v krajině.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Lesní inženýrství,
b) Lesnictví,
c) Dřevařské inženýrství,
d) Dřevařství,
e) Krajinné inženýrství,
f) Krajinářství,
g) Stavby na bázi dřeva,
a) Nábytek,
b) Arboristika,
c) Nábytkové inženýrství.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. přírodovědné a technické znalosti disciplín spojených s dřevinami a lesními ekosystémy, dřevinami mimo lesní prostředí na nelesních půdách a intravilánech obcí,
2. znalosti zpracování dřeva a navazujících výrob, včetně návrhu těchto výrobků,
3. znalosti postupů řízení jakosti, zkušebnictví výrobků a materiálů,

4. znalosti konstrukce, provozu a údržby dřevařských strojů se zaměřením na jejich mechanismy a technologické možnosti,
5. znalosti péče a managementu dřevin, včetně managementu zvěře a konzervace přírodnin,
6. znalosti managementu přírodního a krajinného prostředí s důrazem na trvalou udržitelnost, polyfunkčnost a diferencovanost přístupů,
7. znalosti podnikatelského prostředí odvětvové ekonomiky a obchodu s lesnickými a dřevařskými komoditami,
8. znalosti legislativy relevantní pro lesnickou praxi.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. realizovat běžné i specializované lesnické, krajinářské a dřevařské činnosti ve výrobní, legislativně-správní, ekonomické, projektově-plánovací a organizačně-řídící oblasti,
2. rozvíjet nové koncepce a strategie vedoucí k optimalizaci dřevní i mimodřevní produkce lesních ekosystémů a zajištění mimoprodukčních funkcí lesa, a to v dlouhodobém (udržitelném) horizontu,
3. vyhledat oborové obecně závazné právní předpisy a předpisy souvisejících oborů a správně je použít, popřípadě navrhovat jejich změny,
4. používat výpočetní techniku pro lesnické plánování, geografický informační systém, plánování dřevařské výroby nebo pro návrhy výrobků ze dřeva.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako manažer lesního hospodářství, myslivosti, dřevařského a nábytkářského průmyslu,
3. v administrativě a odborných funkcích ve státní a komunální správě lesů a zeleně,
4. ve veřejně prospěšných organizacích ochrany přírody a krajiny nebo památkové péče,
5. jako odborný lesní hospodář,
6. v odborných funkcích v zemích mírného, tropického a subtropického pásma v oborech lesního hospodářství, ochrany přírody a managementu krajiny,
7. jako technologický pracovník, projektant, provozní, administrativní a obchodní pracovník v oblasti zpracování dřeva, a to zejména v dřevařských nebo nábytkářských výrobních, projekčních a obchodních organizacích,
8. jako konstruktér dřevěných částí a prvků výrobních i obytných objektů ve stavebnictví,
9. jako návrhář nábytku,
10. v soukromých taxačních, arboristických a poradenských právnických osobách,
11. ve vodohospodářských organizacích, projekčních, geodetických i stavebních firmách.

### D. Relevantní charakteristické profese[13)]

1. odborný lesní hospodář,
2. autorizovaný inženýr, autorizovaný technik,
3. osoba odborně způsobilá pro zpracování lesního hospodářského plánu a lesních hospodářských osnov.

---

[13)] Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 360/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

# ČÁST SEDMNÁCTÁ
# MATEMATIKA

## A. Základní tematické okruhy

a) Algebra a teorie čísel,
b) Geometrie a topologie,
c) Diskrétní matematika a matematická logika,
d) Matematická analýza,
e) Numerická matematika,
f) Matematické modelování,
g) Pravděpodobnost a matematická statistika,
h) Finanční a pojistná matematika,
i) Aplikovaná matematika.

## B. Výčet typických studijních programů

a) Matematika,
b) Aplikovaná matematika.

## C. Rámcový profil absolventů

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti základních matematických disciplín, zejména matematické analýzy a lineární algebry,
2. znalosti konkrétní odborné specializace,
3. znalosti principů matematického uvažování, logického a kritického myšlení,
4. znalosti vztahů a souvislostí mezi jednotlivými odvětvími matematiky,
5. znalosti programování a matematického softwaru.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. vytvářet matematické modely praktických úloh a podle jejich charakteru vyhledávat a rozpracovávat vhodné matematické nástroje a postupy pro jejich řešení,
2. používat matematický software a osvojené programátorské dovednosti.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v oblasti informatiky, techniky, zpracování dat,
3. ve finanční sféře, v pojišťovnictví,
4. v oblasti programování.

# ČÁST OSMNÁCTÁ
# MEDIÁLNÍ A KOMUNIKAČNÍ STUDIA

## A. Základní tematické okruhy

a) Dějiny médií a komunikace,
b) Teorie médií a komunikace,
c) Teorie mediální kultury,
d) Filozofie médií a kultury,
e) Sémiotika médií,
f) Metody a techniky výzkumu médií a publika,
g) Mediální systémy, legislativy a politiky,
h) Mediální výchova,
i) Tvorba a distribuce mediálních obsahů,
j) Nová média.

## B. Výčet typických studijních programů

a) Mediální studia,
b) Komunikační studia,
c) Žurnalistika,
d) Kulturální studia,
e) Marketingová komunikace a public relations.

## C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti společenských věd a společenských jevů,
2. znalosti médií a mediální komunikace,
3. znalosti metod analýzy společenských jevů,
4. znalosti metod analýzy médií,
5. porozumění profesně etickým normám upravujícím výkon jednotlivých mediálních profesí,
6. porozumění roli médií v jednotlivých etapách moderních dějin a poslání jednotlivých mediálních profesí v daném sociopolitickém kontextu,
7. znalosti mediální legislativy.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. kriticky reflektovat a promýšlet společenské jevy,
2. získávat a zpracovávat empirická data, včetně jejich analýzy, interpretace a zasazení do kontextu,
3. vytvářet a distribuovat mediální obsahy.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. ve výzkumu médií, mediálního trhu a užívání médií,
3. jako novinář, manažer, redaktor, nebo dramaturg v médiích,
4. v reklamě, public relations a v mediálním poradenství.

# ČÁST DEVATENÁCTÁ
# NEUČITELSKÁ PEDAGOGIKA

## A. Základní tematické okruhy

a) Pedagogika,
b) Andragogika,
c) Sociální pedagogika,
d) Speciální pedagogika.

## B. Výčet typických studijních programů

a) Pedagogika,
b) Vychovatelství,
c) Speciální pedagogika,
d) Andragogika,
e) Pedagogika volného času,
f) Sociální pedagogika,
g) Logopedie.

## C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti pojmů, teorií a metodických přístupů v oblasti pedagogiky a příbuzných oborů, zejména psychologie a sociologie,
2. znalosti metodických a koncepčních přístupů k poznávání a pedagogickému ovlivňování procesů a jevů pedagogické reality,
3. znalosti metod poznávání a pedagogické i pedagogicko-psychologické diagnostiky osobnosti,
4. znalosti pojmů, teorií a metodických přístupů v oblasti speciálně pedagogické diagnostiky a metod u jedinců s vrozenými či získanými smyslovými poruchami vývoje řeči a komunikace celé věkové škály,
5. znalosti komunikačních strategií a přístupů, včetně edukačních a komunikačních postupů u jedinců se speciálními vzdělávacími potřebami,
6. znalosti historických i současných širších souvislostí konkrétního pedagogického oboru i pedagogiky jako celku.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. navrhnout, vést a systematicky hodnotit realizaci způsobů pedagogicky adekvátního řešení pedagogických problémů a situací s ohledem na specifický ráz a potřeby řešení těchto problémů a situací,
2. aplikovat základní diagnostické a komunikační strategie a přístupy, včetně edukačních, poradenských a komunikačních postupů u jedinců se speciálními vzdělávacími potřebami,
3. aplikovat speciálně pedagogické, diagnostické, terapeutické a kompenzační strategie a přístupy včetně edukačních, poradenských a komunikačních postupů u jedinců se smyslovými poruchami, poruchami vývoje řeči a komunikace od raného věku v celé věkové škále,
4. využívat poznatky z jiných oborů v mnohostranné pedagogické činnosti,

5. vést ostatní při řešení mnohostranné pedagogické problematiky.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v institucích zabývajících se výchovou, vzděláváním, poradenstvím a sociální péčí i ve zdravotnictví,
3. v podnikovém vzdělávání, personalistice a v neziskových organizacích.

### D. Relevantní charakteristické profese[14)]

1. pedagogický pracovník – vedoucí pedagogický pracovník, pedagog v zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků,
2. vychovatel,
3. pedagog volného času,
4. speciální pedagog, asistent pedagoga,
5. jiný odborný pracovník- logoped,
6. jiný odborný pracovník- oftalmoped.

## ČÁST DVACÁTÁ
## POLITICKÉ VĚDY

### A. Základní tematické okruhy

a) Politické myšlení,
b) Politická teorie,
c) Metodologie politických věd,
d) Politické systémy,
e) Mezinárodní vztahy,
f) Evropský integrační proces,
g) Mezinárodní a vnitřní bezpečnost,
h) Politické chování a politická komunikace,
i) Veřejné politiky.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Politologie,
b) Mezinárodní teritoriální studia,
c) Mezinárodní vztahy,
d) Evropská studia,
e) Bezpečnostní studia,
f) Politická filozofie,
g) Veřejná politika.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

---

[14)] Zákon č. 563/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

1. znalosti podstaty a významu politiky,
2. znalosti politických systémů, podstaty a rozdělení moci v těchto systémech, jakož i jejich sociálních, ekonomických, historických, prostorových a kulturních kontextů,
3. znalosti dějin politické filozofie.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. analyzovat politické jevy, instituce, aktéry a ideje,
2. spojovat studium politických teorií s praktickými otázkami fungování politických institucí
   a jednání politických aktérů na různých úrovních politiky,
3. posoudit a zhodnotit odlišné intepretace politických jevů,
4. vyhodnotit strategie aktérů v politickém procesu.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v politickém managementu, public relations a poradenství,
3. jako redaktor, komentátor, politický analytik v médiích,
4. v zájmových skupinách, politických stranách a lobbingu,
5. ve strukturách Evropské unie.

## ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ
## POTRAVINÁŘSTVÍ

### A. Základní tematické okruhy

a) Chemie potravin,
b) Biochemie potravin,
c) Mikrobiologie potravin,
d) Analýza potravin a počítačové zpracování dat,
e) Senzorická analýza a zbožíznalství,
f) Výživa člověka,
g) Produkce surovin pro potravinářství,
h) Technologie potravin rostlinného původu,
i) Technologie potravin živočišného původu,
j) Hygiena potravin,
k) Kontrola a legislativa potravin (systémy jakosti a principy zajištění bezpečnosti potravin),
l) Potravinářské inženýrství a procesy.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Chemie a technologie potravin,
b) Výživa a potraviny.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti biologie zemědělských rostlin a hospodářských zvířat potřebné k rozpoznání jejich kvality a bezpečnosti pro potravinářskou výrobu,
2. znalosti složení a struktury surovin a potravin, jejich fyzikálních a koloidních vlastností,
3. znalosti chemických a mikrobiologických procesů probíhajících v potravinách,
4. znalosti kvality, hygieny, zdravotní nezávadnosti, analýzy a kontroly potravin,
5. znalosti získávání, výroby, zpracování, skladování, distribuce a prodeje potravin,
6. znalosti z oblasti výživy člověka,
7. znalosti ekonomiky podniku, managementu a marketingu v potravinářství,
8. znalosti legislativy relevantní pro potravinářskou praxi.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. řídit či podílet se na řízení technologických procesů získávání, výroby, zpracování, skladování, distribuce a prodeje potravin,
2. aplikovat postupy správné výrobní, hygienické a laboratorní praxe v potravinářských podnicích a kontrolních laboratořích,
3. kontrolovat a posuzovat potraviny z hlediska jejich kvality a zdravotní nezávadnosti,
4. odebírat vzorky z prostředí zacházení s potravinami a z potravin, vyšetřit je a interpretovat výsledky tohoto šetření na úrovni kvalitativních, hygienických a zdravotních parametrů.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v soukromé sféře zaměřené na zpracování potravinářských surovin, produkci, analýzu a distribuci potravin,
3. v oblasti analýzy a kontroly potravin u orgánů státní správy a dalších orgánů, které mají ve své působnosti analýzu a kontrolu potravinářských surovin a potravin.

## ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ
## PRÁVO

### A. Základní tematické okruhy

a) Teorie práva,
b) Římské právo,
c) Dějiny práva,
d) Státověda,
e) Občanské právo,
f) Ústavní právo,
g) Evropské právo,
h) Civilní právo procesní,
i) Mezinárodní právo soukromé,
j) Mezinárodní právo veřejné,
k) Obchodní právo,
l) Trestní právo,

m) Správní právo,
n) Pracovní právo,
o) Finanční právo,
p) Právo životního prostředí,
q) Právo sociálního zabezpečení.

**B. Výčet typických studijních programů**

a) Teoretické právní vědy,
b) Právo a právní věda.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti teorie práva, včetně právní metodologie,
2. znalosti historických kořenů, pramenů práva a systému práva včetně pojmů, teorií a metod tvorby, výkladu a používání práva,
3. znalosti právních institutů, principů a pravidel právního odvětví odborného zaměření, a to včetně vybraných meziodvětvových souvislostí a souvislostí s evropským a mezinárodním právem,
4. znalosti metod potřebných pro samostatný výkon odborných právních a jiných profesních činností daného odborného zaměření, a to včetně právně výzkumných metod,
5. porozumění etickým aspektům právní praxe a společenské odpovědnosti při jejím výkonu.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. v rámci konkrétního odborného zaměření vést právní agendy: připravovat a formulovat právní listiny; činit podání k orgánům veřejné moci a vystupovat v jednáních před těmito orgány; opatřovat, shromažďovat a hodnotit podklady a připravovat formulační návrhy pro rozhodnutí a jiné úkony orgánů veřejné moci,
2. vyhledat, utřídit, analyzovat a interpretovat právní normy, soudní rozhodnutí a další informace potřebné pro řešení právních a jiných problémů spojených s právní praxí,
3. analyzovat, formulovat a prezentovat (ústně i písemně) právní argument a protiargument,
4. přizpůsobit se změně právní úpravy v oblasti odborného zaměření,
5. v rámci konkrétního odborného zaměření identifikovat a analyzovat právní problémy v konkrétních praktických situacích a navrhovat jejich řešení.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako právník,
3. v odpovídajících regulovaných profesích.

**D. Relevantní charakteristické profese**[15)]

[15)] Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

1. notář,
2. notářský koncipient,
3. notářský kandidát,
4. exekutor,
5. exekutorský koncipient,
6. exekutorský kandidát,
7. advokát,
8. advokátní koncipient,
9. soudce,
10. asistent soudce,
11. justiční čekatel,
12. přísedící senátu kárného soudu,
13. státní zástupce,
14. právní čekatel,
15. asistent státního zástupce,
16. asistent Veřejného ochránce práv,
17. vyšší soudní úředník,
18. vyšší úředník státního zastupitelství,
19. předseda komise k projednávání přestupků nebo komise rady obce, která je pověřena projednáváním přestupků,
20. nucený správce a zástupce nuceného správce pojišťovny nebo zajišťovny,
21. likvidátor pojišťovny nebo zajišťovny,
22. rozhodce.

---

Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 234/2014 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 256/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

# ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ
# PSYCHOLOGIE

## A. Základní tematické okruhy

a) Obecná psychologie,
b) Psychologie osobnosti,
c) Vývojová psychologie,
d) Sociální psychologie,
e) Pedagogická psychologie,
f) Psychologická metodologie,
g) Psychologie práce a organizace,
h) Psychopatologie,
i) Psychologická diagnostika a intervence,
j) Klinická psychologie,
k) Teoretické základy psychoterapie.

## B. Výčet typických studijních programů

Psychologie.

## C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti psychologických disciplín, zejména obecné psychologie, neuropsychologie, kognitivní psychologie, vývojové psychologie, patopsychologie,
2. znalosti dějin psychologie,
3. znalosti příbuzných oborů, zejména epistemologie, filozofie, sociologie, antropologie, relevantní pro psychologickou praxi,
4. znalosti psychologické metodologie, zejména kvantitativní i kvalitativní metody a experimentální metody,
5. znalosti výzkumných postupů používaných v psychologii,
6. znalosti psychodiagnostických metod,
7. znalosti intervenčních postupů,
8. porozumění etickému rozměru psychologické praxe.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. analyzovat, reflektovat a hodnotit efektivitu a kvalitu vlastní profesní činnosti,
2. plánovat, realizovat a hodnotit psychologickou intervenci,
3. plánovat, realizovat a hodnotit empirické výzkumy a intervenovat v laboratorních podmínkách,
4. aplikovat zásady etiky práce s lidmi.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v oblasti personalistiky a řízení lidských zdrojů,
3. ve školství,

4. ve zdravotnictví,
5. jako asistent psychologa,
6. jako psycholog.

### D. Relevantní charakteristické profese[16)]

1. jiný odborný pracovník – psycholog,
2. psycholog ve zdravotnictví,
3. psycholog,
4. osoba odborně způsobilá pro psychologické poradenství a diagnostiku,
5. psycholog provádějící dopravně psychologické vyšetření.

## ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ
## SOCIÁLNÍ PRÁCE

### A. Základní tematické okruhy

a) Teorie a metody sociální práce,
b) Metody a techniky sociálního výzkumu,
c) Filozofie a etika,
d) Sociologické teorie,
e) Psychologické teorie,
f) Právní teorie a praxe,
g) Sociální politika,
h) Ohrožené skupiny a rizikové chování,
i) Menšinové skupiny,
j) Zdraví a nemoc,
k) Odborné praxe a supervize,
l) Pedagogika a speciální pedagogika.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Sociální politika a sociální práce,
b) Sociální práce.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti sociální politiky, teorií a metod sociální práce, metod sociologického výzkumu, práva, psychologie, filozofie, etiky, sociologie, pedagogiky a speciální pedagogiky, teorie etnických a menšinových skupin a teorie zdraví a nemoci relevantní pro výkon sociální práce,
2. porozumění cíli a významu sociální práce z hlediska společnosti, zadavatele a klientů,

---

[16)] Zákon č. 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 563/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

3. porozumění odlišnostem sociální práce od jiných pomáhajících oborů,
4. znalosti postupů budování a udržení pomáhajícího vztahu ke klientovi, znalosti rizik tohoto vztahu a jejich prevence,
5. znalosti etických teorií a principů relevantních pro sociální práci, včetně způsobu jejich aplikace při reflexi činnosti sociálních pracovníků,
6. znalosti základních postupů managementu,
7. porozumění možnostem, podmínkám a omezením aplikace teoretických přístupů a metod sociální práce a příbuzných oborů při práci s klienty nebo při zajišťování podmínek sociální práce s klienty.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. posoudit životní situaci klientů a identifikovat přitom problémové interakce a potřeby klienta,
2. navrhnout, realizovat a zhodnotit pomáhající intervenci, v souladu s etickými požadavky na výkon sociální práce,
3. efektivně využívat mezioborové spolupráce ke zprostředkování komplexní podpory klientovi,
4. reflektovat a vstupovat do interakce s organizačními a jinými kontextuálními vlivy, které ovlivňují výkon sociální práce,
5. využít základní postupy managementu při řízení pracovního týmu v oblasti realizace sociální práce,
6. využít podporu supervizora při tvořivém zvládání etických, odborných, skupinových nebo osobních problémů vynořujících se v procesu řešení úkolů sociální práce,
7. zadávat výzkumy a vyhodnocovat empirická data.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v oblasti poradenství, individuální sociální práce, skupinové práce, práce s rodinou,
3. při pomoci lidem získávat služby a komunitní zdroje,
4. v oblasti podpory změn v organizaci, koordinaci komplexní pomoci, komunitní práci a zapojování se do sociálních a politických akcí, jejichž cílem je ovlivnit sociální politiku a ekonomický rozvoj společnosti,
5. ve veřejné správě a nevládním neziskovém sektoru v oblastech, kde je potřebná důkladná znalost širších souvislostí (ústřední orgány státní správy, krajské a obecní úřady, Úřad práce České republiky a politika zaměstnanosti, sociální politika, sociální začleňování, prevence).

## D. Relevantní charakteristické profese[17)]

1. sociální pracovník,
2. jiný odborný pracovník – sociální pracovník.

[17)] Zákon č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

# ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ
# SOCIOLOGIE

## A. Základní tematické okruhy

a) Obecná sociologie,
b) Dějiny sociologie,
c) Metody a techniky sociologického výzkumu,
d) Statistická analýza dat,
e) Analýza kvalitativních dat,
f) Demografie,
g) Sociální struktura, stratifikace a nerovnost,
h) Sociální deviace a sociální patologie,
i) Sociologie způsobu života a životního stylu, věkových skupin,
j) Sociologie rodiny,
k) Ekonomická sociologie,
l) Sociologie politiky, sociální politika,
m) Sociologie kultury,
n) Sociologie veřejného mínění, médií, trhu a reklamy,
o) Management a sociologie organizace, sociologie práce,
p) Sociální psychologie,
q) Kulturní a sociální antropologie.

## B. Výčet typických studijních programů

a) Sociologie,
b) Genderová studia.

## C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti sociologické a sociálně-antropologické teorie,
2. znalosti dějin sociologie,
3. znalosti metod sociologického výzkumu a sběrů a analýzy dat,
4. porozumění významu sociologických a sociálně-antropologických teorií pro interpretaci procesů sociální praxe.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. navrhnout výzkumný projekt,
2. získávat a vyhodnocovat empirická data,
3. provádět analýzu konkrétních sociálních nebo kulturních problémů a jevů s přihlédnutím k jejich historii a výzkumné etice,
4. předkládat praktické návrhy a doporučení k řešení sociálních nebo kulturních problémů,
5. vybrat a aplikovat vhodnou teorii pro analýzu problému.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,

2. v marketingovém výzkumu, výzkumu veřejného mínění a trhu, v reklamních agenturách,
3. v podnikové sféře na úseku práce s lidskými zdroji nebo v public relations,
4. v institucích tripartity a kolektivního vyjednávání,
5. ve veřejné správě a nevládním neziskovém sektoru v oblastech, kde je potřebná důkladná znalost širších souvislostí (Úřad práce České republiky a politika zaměstnanosti, sociální politika, sociální inkluze),
6. v oblasti sociálního a územního rozvoje,
7. v hromadných sdělovacích prostředcích jako výzkumník či redaktor.

## ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ
## STAVEBNICTVÍ

### A. Základní tematické okruhy

a) Pozemní stavby,
b) Dopravní stavby,
c) Vodní stavby,
d) Stavební materiály, mechanika a vlastnosti partikulárních hmot,
e) Stavební konstrukce,
f) Příprava a realizace staveb,
g) Geodézie.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Stavební inženýrství,
b) Pozemní stavby,
c) Konstrukce a pozemní stavby,
d) Vodní hospodářství a vodní stavby,
e) Realizace staveb,
f) Geodézie a kartografie.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti technických, uměleckých, geodetických, ekologických, sociologických, demografických a ekonomických disciplín relevantních pro stavební praxi,
2. znalosti právních předpisů v oblasti stavebnictví a souvisejících činností,
3. znalosti souvisejících oborů, stavební fyziky, chemie a materiálového inženýrství,
4. znalosti metod sběru a analýzy dat,
5. porozumění společenským souvislostem stavební praxe, provozu stavebních objektů a jejich dopadům ekonomickým a na životní prostředí,
6. znalosti o užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace,
7. znalosti technologie staveb,
8. znalosti prevence rizik a přijímání opatření k jejich eliminaci nebo snížení jejich důsledků při přípravě stavby, její realizaci a údržbě.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. analyzovat a syntetizovat problémy v rámci stavební organizace a stavební výroby,
2. využívat technické, geodetické, ekonomické a výtvarné postupy při řešení problémů stavební praxe,
3. navrhnout, realizovat a řídit výkon stavebních činností,
4. vypracovat projektovou dokumentaci staveb, včetně projektové dokumentace pro jejich užívání a údržbu a posudků pro hodnocení vlivu staveb na životní prostředí,
5. provádět statické a dynamické výpočty staveb a jejich diagnostiku,
6. provádět stavebně technické nebo inženýrské průzkumy,
7. provádět analýzu realizace staveb z pohledu bezpečného pracoviště na stavbě,
8. navrhovat stavby, a to i z hlediska bezpečného užívání a údržby staveb.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako autorizovaný inženýr po složení profesních zkoušek,
3. jako úředně oprávněný zeměměřický inženýr,
4. jako koordinátor bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi při přípravě a realizaci staveb a při jejich provozu, včetně údržby staveb,
5. jako stavbyvedoucí,
6. jako projektový manažer,
7. jako osoba odborně způsobilá pro přípravu staveb,

### D. Relevantní charakteristické profese[18)]

1. autorizovaný inženýr,
2. koordinátor bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi,
3. úředně oprávněný zeměměřický inženýr.

## ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ
## STROJÍRENSTVÍ, TECHNOLOGIE A MATERIÁLY

### A. Základní tematické okruhy

a) Metalurgie a slévárenství,
b) Strojírenská technologie,
c) Zpracovatelské technologie,
d) Materiálové inženýrství,
e) Technická diagnostika,
f) Konstrukce strojů a zařízení,
g) Aplikovaná mechanika a biomechanika,
h) Automatické řízení a inženýrská informatika,
i) Projektování výrobních systémů,
j) Mechatronika,
k) Průmyslové inženýrství,
l) Řízení průmyslových systémů.

---

[18)] Zákon č. 360/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Strojírenství,
b) Strojírenská technologie,
c) Strojní inženýrství,
d) Technologická zařízení,
e) Konstrukce strojů a zařízení
f) Výrobní systémy,
g) Konstrukce energetických strojů a zařízení,
h) Konstrukce motorů a vozidel,
i) Produktové inženýrství,
j) Řízení jakosti,
k) Management kvality,
l) Biomechanika,
m) Nanotechnologie,
n) Mechatronika,
o) Výrobní stroje, systémy a roboty,
p) Automatizace výrobních procesů,
q) Materiálové inženýrství,
r) Textilní inženýrství,
s) Sklářské inženýrství,
t) Zpracovatelské inženýrství,
u) Letecká a raketová technika,
v) Řízení průmyslových systémů.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti mechaniky pevných těles, mechaniky tekutin a termomechaniky,
2. znalosti konstrukce strojů a mechanismů,
3. znalosti strojírenské technologie,
4. znalosti materiálového inženýrství,
5. znalosti technické kybernetiky, mechatronických systémů, robotů a výpočetní techniky,
6. znalosti modelování, technického měření a experimentálních metod,
7. podle zaměření konkrétního programu znalosti z oblasti konstrukce a vývoje strojního zařízení, energetických, případně hydraulických, strojů a komplexnějších zařízení,
8. podle zaměření konkrétního programu znalosti technologie a technologického vývoje materiálové problematiky a aplikace rozdílných typů materiálů,
9. znalosti podnikatelské ekonomiky, metodologie průmyslového managementu a znalosti průmyslových technologií.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. navrhovat konstrukce strojů a zařízení, včetně návrhu technologie a materiálu,
2. zajišťovat a organizovat technologickou přípravu výroby, navrhovat uspořádání strojů a přípravků, toku materiálu, návaznosti pracovišť a zajišťovat ostatní technické podmínky,
3. číst technické výkresy a navrhovat nejefektivnější způsoby a postupy výroby, montáže, kompletování a povrchové úpravy,

4. ověřovat nové postupy výroby, stanovovat způsob kontroly jakosti a technických zkoušek a spolupracovat na řízení jakosti produkce,
5. provádět technický dozor na pracovištích, kontrolovat dodržování technologických postupů,
6. aplikovat nástroje z oblasti ekonomického a finančního řízení podniku, uplatňovat metody manažerského rozhodování při hledání optimálního řešení problémů,
7. hodnotit, zlepšovat a projektovat podnikatelské procesy v průmyslových odvětvích (metalurgie, strojírenství, automobilový průmysl).

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako projekční a řídící pracovník,
3. jako technolog,
4. jako projektant výrobních systémů, projektový manažer,
5. jako provozní technik,
6. jako specialista pro kontrolu a řízení kvality nebo specialista posuzující úroveň technických projektů v obchodní a finanční sféře,
7. jako kvalifikovaný prodejce,
8. jako výpočtář nebo konstruktér.

## ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ
## TĚLESNÁ VÝCHOVA A SPORT; KINANTROPOLOGIE

### A. Základní tematické okruhy

a) Teorie, praxe a didaktiky pohybových a sportovních aktivit,
b) Pedagogika, andragogika a psychologie,
c) Biomedicína,
d) Biomechanika,
e) Sportovní management,
f) Aktivity volného času a rekreologie,
g) Zdraví, zdatnost, životní styl, výživa člověka,
h) Rehabilitace a regenerace,
i) Zdravotní tělesná výchova,
j) Aplikované pohybové aktivity.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Tělesná výchova a sport,
b) Kinantropologie.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti tělovýchovných disciplín, zejména kinantropologie, antropomotoriky, didaktiky a pedagogiky sportu, psychologie sportu, fyziologie tělesné zátěže, kineziologie, biomechaniky, biochemie a výživy,
2. znalosti biomedicínských disciplín ve vztahu k tělesné výchově a sportu,
3. teoretické a didaktické znalosti osvojování pohybových dovedností a činností v základních sportech,
4. znalosti principů managementu, ekonomie a marketingu ve sportovním prostředí klubů, organizací, donátorství a sponzoringu,
5. znalosti kvantitativních, kvalitativních a triangulačních metod, včetně metod statistických,
6. porozumění významu tělesné výchovy a sportu pro jedince i společnost, zdraví, tělesnou zdatnost, regeneraci a rekuperaci, sociální inkluzi, rozvoj lidských zdrojů ve sportu v České republice i v zahraničí, a to včetně znalosti environmentálních souvislostí (problematika venkovních sportů a jejich dopadu na životní prostředí).

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. demonstrovat dovednosti a činnosti v základních sportech a pohybových aktivitách,
2. plánovat, realizovat a hodnotit učební, tréninkové a kondiční programy a činnosti, a to s ohledem na možnosti a limity cílových skupin osob,
3. průběžně hodnotit úspěšnost a výkonnost svěřených subjektů ve sportovních a pohybových činnostech,
4. aplikovat principy managementu a marketingu v tvorbě, organizaci a řízení programů, projektů a akcí.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako pedagogický asistent, vychovatel, učitel[9)],
3. jako trenér, instruktor, animátor pohybových aktivit,
4. v kulturních a rekreačních centrech volného času a ve zdravotnických zařízeních,
5. v oblasti fitness, wellness a ve sportovním managementu,
6. v civilních bezpečnostních službách,
7. jako expert ve vojenské tělovýchově,
8. jako specialista pro podporu aplikovaných pohybových aktivit.

### D. Relevantní charakteristické profese[9)]

1. učitel,
2. trenér,
3. pedagog volného času.

## ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ
## TĚŽBA A ZPRACOVÁNÍ NEROSTNÝCH SUROVIN

### A. Základní tematické okruhy

a) Geologie,

b) Hornictví,
c) Geodézie,
d) Mineralogie,
e) Petrografie,
f) Metalurgie,
g) Mechanika a vlastnosti partikulárních hmot,
h) Využívání a úprava surovin,
i) Geomechanika.

**B. Výčet typických studijních programů**

a) Hornictví,
b) Důlní měřictví,
c) Nerostné suroviny,
d) Metalurgické inženýrství.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti přírodovědných, technických, ekonomických a informatických disciplín relevantní pro environmentální, důlněměřickou, stavební, báňskou, trhací (výbušninářskou), těžební, úpravnickou, ekonomickou a obecně průmyslovou praxi,
2. znalosti relevantních právních a bezpečnostních předpisů,
3. porozumění vlivům těžby na životní prostředí a jejím společenským souvislostem.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. plánovat, realizovat a hodnotit hornické, geologické nebo metalurgické, mechanické, environmentální, důlněměřické, stavební, báňské, trhací (výbušninářské), těžební, úpravnické, ekonomické a obecně průmyslové činnosti.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v managementu podniků zabývajících se těžbou a zpracováním nerostných surovin.

**D. Relevantní charakteristické profese**[19)]

1. báňský projektant,
2. hlavní důlní měřič a důlní měřič,
3. technický dozorce pro vedení důlních a podzemních děl,
4. hodnotitel rizik ukládání odpadů,
5. bezpečnostní technik,
6. geomechanik,
7. střelmistr,

[19)] Vyhláška č. 298/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 72/1988 Sb., o používání výbušnin, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 309/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

8. osoba odborně způsobilá pro nákup, prodej, ničení nebo zneškodňování pyrotechnických výrobků kategorie P2, T2 nebo F4 a provádění ohňostrojných prací,
9. osoba odborně způsobilá projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce (odpovědný řešitel geologických prací),
10. závodní lomu,
11. závodní dolu,
12. závodní,
13. vedoucí odvětrávání,
14. technický vedoucí odstřelů,
15. koordinátor bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi k výkonu hornické činnosti nebo činnosti prováděné hornickým způsobem,
16. osoba odborně způsobilá k zajišťování úkolů v prevenci rizik k výkonu hornické činnosti nebo činnosti prováděné hornickým způsobem.

## ČÁST TŘICÁTÁ
## UČITELSTVÍ

### A. Základní tematické okruhy

a) Pedagogika,
b) Pedagogická psychologie,
c) Obecná didaktika,
d) Oborová didaktika (didaktika konkrétního oboru podle příslušné aprobace),
e) Teorie a praxe učitelské profese,
f) Obor (konkrétní obor podle příslušné aprobace)[17], včetně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v konkrétních oborech,
g) Speciální pedagogika,
h) Inkluzivní didaktika.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Učitelství pro mateřské školy,
b) Učitelství pro základní školy,
c) Učitelství pro střední školy,

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti v oblasti pedagogiky, speciální pedagogiky, evaluace, intervence a pedagogické psychologie,
2. znalosti v oblasti konkrétní oborové specializace,
3. znalosti oborové didaktiky a teorie učení a vyučování,
4. znalosti školské legislativy,
5. porozumění etickému rozměru práce s lidmi.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. plánovat, realizovat, monitorovat a hodnotit výuku s ohledem na individualitu svých žáků a na vzdělávací a sociální kontext,
2. zvolit vhodné metody hodnocení procesu výuky a výsledků učení, včetně sebehodnocení,
3. vytvářet příznivé psychosociální prostředí pro učení,
4. vhodným způsobem komunikovat se zákonnými zástupci žáka.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. ve školách nebo školských či vzdělávacích zařízeních.

### D. Relevantní charakteristické profese[9)]

1. učitel mateřské školy,
2. učitel prvního stupně základní školy,
3. učitel druhého stupně základní školy,
4. učitel střední školy,
5. asistent pedagoga,
6. učitel uměleckých odborných předmětů v základní umělecké škole, střední škole a konzervatoři,
7. učitel vyšší odborné školy,
8. speciální pedagog.

## ČÁST TŘICÁTÁ PRVNÍ
## UMĚNÍ

### A. Základní tematické okruhy

a) Hudební umění,
b) Divadelní umění,
c) Taneční umění,
d) Filmová tvorba,
e) Rozhlasová tvorba,
f) Televizní tvorba,
g) Multimediální tvorba,
h) Volné umění,
i) Design a užité umění,
j) Architektonická tvorba,
k) Grafická tvorba,
l) Restaurování,
m) Literární tvorba,
n) Teorie a historie uměleckého oboru,
o) Organizace a řízení umělecké praxe,
p) Pedagogika a didaktika uměleckého oboru.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Hudební umění,
b) Taneční umění,

c) Dramatická umění,
d) Filmové, rozhlasové, televizní a fotografické umění a nová média,
e) Výtvarná umění,
f) Design.

## C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti v oblasti příslušného uměleckého oboru, umělecko-provozního oboru, umělecko-pedagogického oboru a umělecko-teoretického oboru,
2. znalosti historie daného oboru, včetně znalostí postupů a tradic oboru,
3. vlastní poznání stěžejních uměleckých děl oboru,
4. znalosti teoretických konceptů a metod ve vztahu k různým uměleckým postupům,
5. porozumění výchozím možnostem, podmínkám a metodám využití teorií, konceptů a postupů ve vztahu k umělecké tvorbě,
6. pochopení možností kreativního nebo teoretického přesahu do dalších oborů,
7. znalosti autorského práva, v případě umělecko-provozních oborů i související širší právní znalosti.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. ve své umělecké tvorbě využívat kreativní postupy, metody a odborné znalosti,
2. analyticky a kriticky reflektovat uměleckou tvorbu a umělecká díla,
3. v uměleckém výkonu na profesionální úrovni ztvárnit určené téma,
4. prezentovat originální umělecký výkon vlastní nebo výkon celého týmu na veřejnosti,
5. vytvořit původní autorské dílo či původní umělecký individuální či kolektivní výkon,
6. s porozuměním ovládat technologie příslušející danému oboru,
7. provádět základní administrativní úkony umožňující úspěšné rozvíjení profesionální činnosti příslušného oboru,
8. ve specializovaných produkčních oborech zabezpečit praktickou činnost v daném oboru po stránce technologické, organizační a autorsko-právní,
9. ve specializovaných umělecko-pedagogických oborech působit v oblasti formálního a neformálního uměleckého vzdělávání, vytvářet vlastní umělecko-pedagogické koncepce vycházející ze závazných školských dokumentů.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. jako umělec ve svobodném povolání,
2. v uměleckých tělesech a institucích,
3. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
4. jako učitel na středních uměleckých školách, konzervatořích a středních odborných učilištích.

## D. Relevantní charakteristické profese[20)]

1. autorizovaný architekt,

[20)] Zákon č. 360/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

2. restaurátor kulturních památek, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi.

## ČÁST TŘICÁTÁ DRUHÁ
## VĚDY O UMĚNÍ A KULTUŘE

### A. Základní tematické okruhy

a) Hudební věda,
b) Dějiny umění,
c) Divadelní věda,
d) Estetika,
e) Filmová věda,
f) Management a marketing umění.

### B. Výčet typických studijních programů

a) Teorie a dějiny hudebního umění,
b) Teorie a dějiny výtvarných umění,
c) Teorie a dějiny divadla,
d) Teorie a dějiny filmu a audiovizuální kultury,
e) Estetika.

### C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti světových, evropských a českých dějin umění,
2. znalosti teorií a kriticko-analytických metod interpretace a hodnocení umělecké tvorby,
3. znalosti příbuzných oborů, především filozofického a estetického zaměření.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. vyhledat, utřídit a interpretovat informace potřebné pro řešení praktického problému v oboru,
2. posoudit kvalitu a typologii uměleckého díla,
3. vypracovávat kvalitní odborné texty.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v galeriích,
3. v muzeích,
4. jako dramaturg uměleckých těles,
5. jako kritik v médiích,
6. jako učitel na středních uměleckých školách, konzervatořích a středních odborných učilištích.

# ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ
# VĚDY O ZEMI

## A. Základní tematické okruhy

a) Geologie,
b) Hydrogeologie,
c) Inženýrská geologie,
d) Ložisková geologie,
e) Environmentální geologie,
f) Paleontologie,
g) Fyzická geografie,
h) Geomorfologie,
i) Geofyzika,
j) Geochemie,
k) Pedologie,
l) Hydrologie,
m) Geodézie,
n) Geomatika,
o) Důlní měřictví,
p) Mineralogie,
q) Petrologie a strukturní geologie,
r) Sociální a ekonomická geografie,
s) Regionální a politická geografie,
t) Kartografie,
u) Geoinformatika,
v) Dálkový průzkum Země a fotogrammetrie,
w) Geodemografie,
x) Meteorologie a klimatologie.

## B. Výčet typických studijních programů

a) Geologie,
b) Geografie,
c) Kartografie a geoinformatika.

## C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti o historii a vlastnostech Země a znalosti procesů, které v ní a v krajinné sféře probíhají,
2. porozumění souvislostem mezi jednotlivými jevy a procesy v konkrétním území,
3. porozumění úloze věd o Zemi ve společnosti,
4. znalosti oborů souvisejících s vědami o Zemi,
5. znalosti širších souvislostí věd o Zemi, zejména problematiky látkových toků a geochemie.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. pracovat v terénu a v laboratoři, popsat, dokumentovat, analyzovat a prezentovat výsledky takové práce a srozumitelně o nich informovat,
2. vyhotovit kartografické vyjádření jevů a procesů v konkrétním území,
3. pracovat s geografickými informačními systémy.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v odborech životního prostředí příslušných správních úřadů,
3. v oblasti těžby nerostných surovin,
4. v subjektech zabývajících se rozsáhlými stavebními aktivitami,
5. v oblasti odstraňování ekologických škod rekultivací krajiny,
6. v institucích zabývajících se správou a péčí o všechny sféry Země,
7. jako pracovník katastrálního úřadu,
8. ve správě základních geodat a certifikování jejich kvality,
9. ve všech povoláních, ve kterých je třeba zeměměřických činností.

### D. Relevantní charakteristické profese[21)]

1. geolog,
2. osoba odborně způsobilá pro projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací (odpovědný řešitel geologických prací).

## ČÁST TŘICÁTÁ ČTVRTÁ
## VETERINÁRNÍ LÉKAŘSTVÍ, VETERINÁRNÍ HYGIENA

### A. Základní tematické okruhy

a) Nemoci psů a koček,
b) Nemoci koní,
c) Nemoci přežvýkavců a prasat,
d) Nemoci ptáků, plazů a malých savců,
e) Nemoci ryb, včel, zvěře, volně žijících zvířat a zoozvířat,
f) Nákazy zvířat a nemoci přenosné na člověka,
g) Ochrana zvířat, welfare a etologie zvířat,
h) Zdraví zvířat, výživa, chov a zoohygiena zvířat,
i) Léčiva a vakciny, návykové látky,
j) Farmakologie,
k) Zdravotní nezávadnost krmiv, hygiena a technologie krmiv,
l) Zdravotní nezávadnost potravin, hygiena a technologie potravin,
m) Bezpečnost, kvalita a produkce potravinových surovin a potravin,
n) Veterinární ochrana veřejného zdraví a nezávadnost potravin a pokrmů,
o) Veterinární ochrana životního prostředí,
p) Odpady živočišného původu a veterinární asanace,

[21)] Zákon č. 62/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

q) Veterinární a potravinová legislativa a legislativa ochrany zvířat, certifikace, kontrola, audity, dozor.

**B. Výčet typických studijních programů**

a) Veterinární lékařství,
b) Veterinární hygiena a ekologie,
c) Ochrana zvířat a welfare,
d) Bezpečnost a kvalita potravin,
e) Zdravotní nezávadnost a kvalita potravin v gastronomii.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti morfologie a fyziologie zvířat,
2. znalosti výživy, chovu a hygieny zvířat, šlechtění, plemenitby a genetiky zvířat,
3. znalosti léčiv a vakcín, návykových látek, chemických látek, krmiv a odpadů živočišného původu,
4. znalosti preklinických oborů,
5. znalosti patologie,
6. znalosti klinické, patologické a laboratorní diagnostiky a jiné diagnostické činnosti,
7. znalosti klinických postupů v interním lékařství, chirurgii, porodnictví a gynekologii,
8. znalosti nemocí všech významných druhů zvířat a znalosti nákaz a infekčních nemocí zvířat,
9. znalosti veterinární prevence a profylaxe zvířat,
10. znalosti ochrany, pohody a etologie zvířat, znalosti oblasti ochrany zvířat proti týrání, znalosti odpovídajícího zacházení se zvířaty,
11. znalosti ochrany živočichů,
12. znalosti veterinární ochrany veřejného zdraví,
13. znalosti zdravotní nezávadnosti, hygieny a technologie potravin živočišného původu,
14. znalosti bezpečnosti a kvality potravin při jejich produkci, zpracování, skladování, distribuci a prodeji,
15. znalosti zdravotní a hygienické nezávadnosti, bezpečnosti a kvality pokrmů,
16. znalosti státní, veřejné a společenské kontroly, auditů a dozoru a příslušných právních předpisů se zaměřením na veterinární lékařství, veterinární hygienu a ekologii, ochranu zvířat a welfare, bezpečnost a kvalitu potravin a zdravotní nezávadnost a kvalitu pokrmů.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. posoudit kondici, výživu, chov a hygienu zvířat a stanovit, zda odpovídá požadavkům zvířat a stanovit opatření k nápravě neodpovídajícího stavu,
2. provádět chovatelské zákroky a úkony na zvířatech a postupy šlechtění, plemenitby, inseminace a embryotransferu u zvířat,
3. s využitím diagnostických postupů a diagnostických nástrojů, přístrojů a zařízení, včetně přístrojů zobrazovací techniky, stanovit diagnózu nemoci zvířete,
4. stanovit léčebný postup pro příslušné onemocnění zvířat, určit léčivou látku, její formu a způsob aplikace s ohledem na všechny související procesy v organismu zvířete, interakce látek a rezistence léčiv,
5. provádět léčebné úkony, zákroky, operace a terapeutické postupy na zvířatech,

6. zacházet s léčivy a vakcinami, návykovými látkami, chemickými látkami, krmivy a odpady živočišného původu,
7. stanovit postupy prevence a profylaxe nemocí zvířat,
8. posoudit zdraví a pohodu zvířat a uplatňovat postupy v oblasti ochrany zvířat proti týrání a v oblasti ochrany živočichů,
9. posoudit zdravotní nezávadnost, hygienu a technologii výroby, zpracování, skladování, přepravy a prodeje živočišných produktů a potravin živočišného původu a uplatňovat postupy zajišťování a kontroly zdravotní nezávadnosti, hygieny a technologie potravin,
10. posoudit bezpečnost a kvalitu potravin a uplatňovat postupy zajišťování a kontroly bezpečnosti a kvality potravin,
11. posoudit zdravotní nezávadnost, bezpečnost a kvalitu pokrmů a uplatňovat postupy zajišťování a kontroly zdravotní nezávadnosti, bezpečnosti a kvality pokrmů.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v oblasti klinické veterinární medicíny se zaměřením na diagnostiku, terapii a prevenci chorob zvířat,
2. ve veterinární patologické činnosti,
3. v laboratorní a jiné veterinární diagnostické činnosti a asanační činnosti,
4. v oblasti zdravotní nezávadnosti, hygieny a technologie potravin, v oblasti bezpečnosti a kvality potravin,
5. v oblasti zdravotní nezávadnosti, bezpečnosti a kvality pokrmů,
6. ve státní veterinární péči a činnostech kompetentní veterinární autority,
7. ve státní správě a činnostech v oblasti pohody zvířat a ochrany zvířat proti týrání a ochrany živočichů,
8. ve státní správě a činnostech v oblasti potravinových surovin, potravin a pokrmů,
9. ve státní správě a činnostech v oblasti léčiv a vakcin, návykových látek, krmiv a odpadů živočišného původu,
10. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi.

### D. Relevantní charakteristické profese[22)]

1. veterinární lékař,
2. veterinární inspektor,
3. veterinární asistent.

## ČÁST TŘICÁTÁ PÁTÁ
## VŠEOBECNÉ LÉKAŘSTVÍ A ZUBNÍ LÉKAŘSTVÍ

### A. Základní tematické okruhy

a) Anatomie,

---

[22)] Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů.

b) Biologie,
c) Embryologie,
d) Histologie,
e) Lékařská biofyzika,
f) Fyziologie,
g) Patologická fyziologie,
h) Lékařská chemie a biochemie,
i) Patologická anatomie,
j) Farmakologie,
k) Mikrobiologie,
l) Lékařská imunologie,
m) Hygiena,
n) Preventivní lékařství a epidemiologie,
o) Radiologie, zobrazovací metody,
p) Rehabilitační lékařství,
q) Všeobecná chirurgie,
r) Vnitřní lékařství,
s) Dětské lékařství,
t) Otorinolaryngologie,
u) Dermatovenerologie,
v) Oftalmologie,
w) Urologie,
x) Ortopedie,
y) Gynekologie a porodnictví,
z) Klinická onkologie,
aa) Neurologie,
bb) Obecná psychologie, psychopatologie, neuropatologie,
cc) Psychiatrie,
dd) Anesteziologie, urgentní a intenzivní medicína,
ee) Soudní lékařství,
ff) Gnatologie
gg) Záchovná stomatologie,
hh) Parodontologie,
ii) Pedostomatologie,
jj) Stomatologická protetika,
kk) Orální medicína,
ll) Ortodoncie,
mm) Orální chirurgie,
nn) Preventivní stomatologie.

**B. Výčet typických studijních programů**

a) Všeobecné lékařství,
b) Zubní lékařství.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti biofyziky, biologie, mikrobiologie, biochemie, farmakologie, morfologie a fyziologie lidského organismu za normálních i patologických stavů,
2. znalosti principů léčby všech závažnějších poruch zdraví a jejich třídění podle naléhavosti, způsobu a místa léčby,
3. znalosti lékařské psychologie a etiky,
4. znalosti statistického hodnocení klinických dat,
5. znalosti latinské terminologie,
6. znalosti pravidel primární a sekundární prevence a podpory zdraví,
7. porozumění společenským a ekonomickým determinantům zdravotního stavu a důsledkům nemoci,
8. znalosti organizace zdravotnictví v České republice,
9. znalosti právních aspektů lékařské praxe,
10. znalosti ekonomických pravidel fungování zdravotnických zařízení.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. rozpoznávat stavy ohrožující život a poskytnout kvalifikovanou pomoc,
2. provádět lékařské vyšetření s použitím moderní přístrojové techniky a základních laboratorních metod, včetně diferenciální diagnostiky chorob, které jsou v populaci rozšířeny nebo které jsou významné pro svou závažnost,
3. v rámci vyšetření pacienta odebrat správnou anamnézu, samostatně indikovat potřebná doplňující vyšetření a správně interpretovat jejich výsledky,
4. provádět léčebné a ošetřovatelské výkony,
5. správně komunikovat s pacienty, jejich příbuznými nebo jejich doprovodem a s odborníky dalších medicínských specializací,
6. aplikovat principy lékařské psychologie a etiky v lékařské praxi.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například:

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako lékař ve zdravotnických zařízeních všech typů, s možností dalšího profesního specializačního vzdělávání v kterémkoliv lékařském oboru,
3. jako lékař se specializovanou způsobilostí, a to po úspěšném dokončení specializačního vzdělávání,
4. mimo zdravotnická zařízení, zejména v teoretických lékařských oborech a výzkumu,
5. jako zubní lékař,
6. v oblasti parodontologie, orální chirurgie, stomatologické chirurgie a dětského zubního lékařství, a to po absolvování specializačního vzdělávání ukončeného atestační zkouškou,
7. jako specialista v oblasti ortodoncie, orální a maxilofaciální chirurgie a klinické stomatologie, a to po absolvování příslušného specializačního vzdělávání,
8. ve farmaceutickém průmyslu a dalších příbuzných oborech.

**D. Relevantní charakteristické profese**[23)]

1. lékař,
2. zubní lékař.

[23)] Zákon č. 95/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

# ČÁST TŘICÁTÁ ŠESTÁ
# ZDRAVOTNICKÉ OBORY

## A. Základní tematické okruhy

a) Anatomie, fyziologie, patologie, patologická fyziologie,
b) Klinická farmakologie,
c) Hygiena a epidemiologie,
d) Veřejné zdravotnictví a prevence,
e) Zdravotnická technika,
f) Laboratorní techniky,
g) Přednemocniční péče,
h) Porodní asistence,
i) Fyzioterapie,
j) Ergoterapie,
k) Zdravotnická psychologie, etika a komunikace,
l) Ošetřovatelství,
m) Léčebná výživa,
n) Lékařská biologie a biochemie,
o) Lékařská biofyzika a radiační fyzika.

## B. Výčet typických studijních programů

a) Ošetřovatelství,
b) Porodní asistence,
c) Specializace ve zdravotnictví,
d) Technické obory ve zdravotnictví.

## C. Rámcový profil absolventa

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. znalosti konkrétního zdravotnického oboru podle svého zaměření,
2. znalosti struktury, funkcí a dysfunkcí lidského těla,
3. znalosti diagnostických, terapeutických a prevenčních metod a intervencí,
4. znalosti principu činnosti diagnostické, terapeutické a laboratorní zdravotnické techniky,
5. znalosti etických principů, hodnot a problémů spojených s výkonem zdravotnické praxe,
6. znalosti organizace a řízení zdravotnické praxe,
7. znalosti právních předpisů, profesních a dalších norem a kodexů relevantních pro výkon zdravotnické praxe.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. poskytovat zdravotní péči v souladu s jinými právními předpisy,
2. dodržovat hygienicko-epidemiologický režim v souladu se zvláštními právními předpisy oboru,
3. v rámci svých kompetencí používat zdravotnickou techniku,
4. vést zdravotnickou dokumentaci a další dokumentaci vyplývající ze zvláštních právních předpisů,

5. pracovat s informačním systémem zdravotnického zařízení,
6. poskytnout pacientovi informace v souladu se svou odbornou způsobilostí,
7. podílet se na praktickém vyučování studentů studijních programů a kvalifikačních vzdělávacích kurzů příslušného odborného zaměření,
8. adekvátně interpretovat pozici svého oboru ve zdravotnictví a v praxi aplikovat konsekvence spojené s pozicí (profesními kompetencemi) svého oboru vůči jiným oborům.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. jako zaměstnanec poskytovatele zdravotních služeb nebo jako poskytovatel zdravotních služeb.

### D. Relevantní charakteristické profese[24)]

1. adiktolog,
2. asistent ochrany a podpory veřejného zdraví,
3. biomedicínský inženýr,
4. biomedicínský technik,
5. biotechnický asistent,
6. dentální hygienistka,
7. ergoterapeut,
8. fyzioterapeut,
9. nutriční terapeut,
10. odborný pracovník v ochraně a podpoře veřejného zdraví,
11. odborný pracovník v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků,
12. optometrista,
13. ortoptista,
14. ortotik-protetik,
15. porodní asistentka,
16. radiologický asistent,
17. radiologický fyzik,
18. radiologický technik,
19. všeobecná sestra,
20. zdravotní laborant,
21. zdravotnický záchranář,
22. zubní technik.

## ČÁST TŘICÁTÁ SEDMÁ
## ZEMĚDĚLSTVÍ

### A. Základní tematické okruhy

a) Fytotechnika,
b) Zootechnika,
c) Zahradnictví,

[24)] Zákon č. 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

d) Krajinářství,
e) Péče o přírodní zdroje,
f) Rozvoj venkova,
g) Zemědělská technika,
h) Zemědělská ekonomika.

**B. Výčet typických studijních programů**

a) Zemědělské inženýrství,
b) Fytotechnika,
c) Rostinolékařství,
d) Zootechnika,
e) Tropické zemědělství,
f) Ekologické zemědělství,
g) Živočišná produkce,
h) Zájmové chovy zvířat,
i) Zoorehabilitace a asistenční aktivity se zvířaty,
j) Rybářství, biotechnologie a šlechtění,
k) Kvalita a zpracování zemědělských produktů,
l) Agroekologie,
m) Rozvoj venkova,
n) Pozemkové úpravy,
o) Zahradnické inženýrství.

**C. Rámcový profil absolventa**

a) S ohledem na typ studijního programu absolventi prokazují v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. biologické, chemické a fyzikální znalosti živých organismů a biosféry s ohledem na jejich využívání a péči o ně,
2. znalosti technických zařízení využívaných pro pěstování rostlin, chov živočichů a související péči o přírodní zdroje,
3. znalosti technologických postupů pěstování rostlin a chovu živočichů, jejich ošetřování, využívání jejich produkčního i mimoprodukčního potenciálu včetně souvisejícího zpracování odpadů a péče o přírodní zdroje,
4. znalosti ekonomických aspektů pěstování rostlin a chovu živočichů a základních ekonomických principů podstatných pro úspěšné podnikání,
5. znalosti využívání pěstitelských, chovatelských a souvisejících aktivit pro trvale udržitelné využívání a dotváření přírodních zdrojů a životního prostředí lidských sídel a hospodářsky využívané krajiny nebo pro rozvoj venkovského prostoru jako celku.

b) S ohledem na typ studijního programu absolventi umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti:

1. zajistit organizačně, materiálně a technicky chod podniků na úrovni své specializace,
2. posoudit vliv různých opatření na výkon a jakost, ekonomiku provozu, jakož i zdravotní a bezpečnostní rizika provozovaných činností,
3. zhodnotit a analyzovat údaje o dosahovaných hodnotách produkčních a jakostních ukazatelů,
4. vyhledat a zvolit vhodné diagnostické a analytické postupy pro optimalizaci využívaných procesů,

5. navrhnout a uskutečnit ověření modifikací pracovních postupů v provozních podmínkách.
6. nabyté znalosti využívat k odbornému, odpovědnému, ale i ekonomicky efektivnímu výkonu zemědělské činnosti.

c) S ohledem na typ studijního programu se absolvent uplatní například

1. v akademické sféře a v dalších institucích zabývajících se vědou, výzkumem, vývojem a inovacemi,
2. v oblasti prvovýroby,
3. v oblasti šlechtění rostlin a živočichů,
4. v oblasti zemědělského poradenství a dalších specializovaných služeb,
5. v zemědělských profesních a zájmových organizacích,
6. v kontrolních a inspekčních institucích,
7. ve výrobě krmiv, krmných směsí, doplňkových látek a premixů.

**D. Relevantní charakteristické profese**[25)]

1. rybářský hospodář a jeho zástupce,
2. rostlinolékař,
3. poradce v ochraně rostlin,
4. osoba odborně způsobilá pro činnost uznaných chovatelských sdružení a chovatelských podniků prasat,
5. osoba odborně způsobilá provádět kontrolu výrobce biopotravin nebo osoba, která uvádí biopotraviny nebo bioprodukty do oběhu,
6. osoba odborně způsobilá pro provádění kontroly žadatele, ekologického podnikatele, výrobce nebo dodavatele ekologických krmiv nebo dodavatele ekologického rozmnožovacího materiálu,
7. projektant pozemkových úprav,
8. osoba odborně způsobilá pro zkoušení osiva nebo sadby,
9. osoba odborně způsobilá pro navrhování pokusů a projektů pokusů a provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat,
10. odborný poradce oprávněný zpracovávat hodnocení rizika nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty,
11. akreditovaný poradce pro oblast zemědělství.

---

[25)] Zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráži, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 78/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.